

1984 மார்ச் 8]

[திரு ப. பொன்னுரங்கம்]

என்று சொன்னேன். ஆகவே, அங்கே சரியான மெயின்டெனென்ஸ் இல்லை. கதவுகள் ஒரு பக்கம் முறுக்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. சரியான பாதுகாப்பு இல்லை. சுகாதார வசதி இல்லை. அதனால்தான் வாடகை கட்டுவதை நிறுத்தி வைத்தால் இதுவெல்லாம் செய்யப்படுமோ என்று இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு பணம் வரவில்லை என்பதை நானும் அறிவேன். ஆகவே, அங்கே இருக்கிற மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கவும், சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுக்கவும், முறையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வியாகத் தான் கேட்க வேண்டும். மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவது போல் பேசக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னுரங்கம் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இருக்கிற அவருடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அங்கே யிருக்கின்ற மக்களின் எழுச்சியையும், அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற அளவிற்குச் செல்கின்ற நிலைமையையும் கருத்தில் கொண்டு, அங்கே நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய சில திட்டங்களுக்கான மதிப்பீடுகள் ரூ. 7,20,923 அளவிற்கு தயாரிக்கப்பட்டு, குடிசை மாற்று வாரியத்தால் அந்தப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் மகிழ்ச்சி அடையத்தக்க அளவிற்கு அதற்கான நடவடிக்கைகள் இனி எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1984-85—பொது வீவாதம்.

*திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அமைச்சரவையில் பணியாற்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் நாவலர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்திலே 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்காக வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் சார்ந்து இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கை வருவதற்கு ஒரு 4-5 தினங்களுக்கு முன்னால் நம்முடைய முதலமைச்சர் பேசியதாக நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். புரட்சிகரமான திட்டங்களையும், புதுமையான செயல்களையும் கொண்டு பொலிவோடு வரப்போகிறது எங்களுடைய இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் என்று பேசியிருநார். நாவலர் அவர்கள் இந்தப் பட்ஜெட்டைப் படிக்கின்ற நேரத்தில் கொஞ்சம் கூர்ந்து பார்த்தேன், கவனித்தேன். நானும் அதைப் படித்துப் பார்த்தேன். புதுமையான திட்டங்கள், புரட்சித்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச்]

திட்டங்கள், அடுக்கடுக்காக வரும். தொழிற்சாலைகள் வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இல்லை. இதிலே நான் திருப்பி திருப்பி படித்துப் பார்த்தேன். எனக்குத் தெரிந்த தெல்லாம், அவர்கள் இதிலே சுட்டிக் காட்டியிருப்பதெல்லாம் மத்திய மாநில உறவு முறை குறித்து ஒரு விளக்கம், சத்துணவு குறித்துப் புகழ் பாட ஒரு ஆற்றுப்படை, தன்னிறைவுத் திட்டம் குறித்து ஒரு அந்தாதி, வறட்சி பற்றி ஒரு புலம்பல், வெள்ளம் பற்றிய ஒரு அவலக் காட்சி, இலாக்காதோறும் பாடப்படும் வழக்கமான ஒரு பல்லவி இவைதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இதை வைத்து விட்டு நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் புரட்சிகரமான திட்டம் என்று சொன்னால், இதிலே புரட்சிகரமான திட்டங்கள் வரும் என்று சொன்ன முதலமைச்சருக்கும் ஏமாற்றம், எதிர்பார்த்த எனக்கும் ஏமாற்றம், வாழ்வு சிறக்காது, வராதா நல்ல திட்டம் என்று எதிர்பார்த்த நாட்டு மக்களுக்கும் ஏமாற்றம். ஆனால் ஒருவகையிலே எனக்கு மகிழ்ச்சி நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்த போது முதன் முதலாக பார்த்தது நாவலர் அவர்களைத்தான். அவர் பேச்சை நான் விரும்பிக் கேட்டவன். என்னுடைய பேச்சில் கூட அந்த பாதிப்பு இருக்கும். பேச்சுத் துறையில் அவர்தான் எனக்குக் குருநாதர். எதிர்க்கட்சியில் இருந்தாலும் அவருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும் என்று ரொம்பநாளாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நமது நாவலர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைத்தான் அ.தி.மு.க. ஆட்சியின் கடைசி பட்ஜெட்டாக வைக்கிறார் என்பதால் நிச்சயமாக பல்வேறு திட்டங்களைப் போட்டு (Whether financial resoures are there or not) இருக்கின்ற திட்டத்தையெல்லாம் அறிவித்துவிட்டுப் போய்விடுவார்களோ வரப்போகிறவர்கள் தானே கஷ்டப்பட்டுப் போகிறார்கள் என்று நினைத்து அவற்றையெல்லாம் அறிவிப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் அப்படி எல்லாம் செய்யவில்லை.

நாவலர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவது கிடையாது. சொன்னதைச் செய்வேன், சொன்னதைச் சொல்வேன், வேறொன்றும் தெரியாது, என்ற முறையிலே இதிலே என்ன செய்தார்கள் என்றால் முன்னாலே ஆளுநர் உரையிலே எதை ஆக்கிவ் வாய்சிலே சொன்னார்களோ அதை இவர் வரவு செலவுத்திட்டத்திலேபாசிவ் வாய்சிலே சென்ட்ன்சை மாற்றிப் போட்டு சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் எனக்குத் தெரியும். நாவலர் மட்டும் என்ன செய்வார்? ஐந்தும் மூன்றும் சரியாக இருந்தால்தானே அறியாத பொண்ணும் சரியாக சமைக்க முடியும். சட்டியில் இருந்தால் தானே சூப்பையில் வரும். நிதிநிலை சரியாக இருந்தால்தானே

1984 மார்ச் 8]

[திரு. துரைமுருகன்]

திட்டம் தீட்ட தெம்பு இருக்கும். நிதி இல்லை என்றால் திட்டம் எப்படி வரும்? பற்றாக்குறை, 100 கோடி ரூபாய்க்கு ஓவர் டிராப்ட் இருக்கிறது. உடனே பிரணாப்முகர்ஜி எச்சரிக்கை விரகிறார். நாவலரிடம் பத்திரிகைக்காரர்கள் கேள்வி கேட்கிறார்கள் என்ன என்று? நான் டெல்லி போவேன், விளக்கம் செய்வேன் என்கிறார் நாவலர். பிரணாப்முகர்ஜியை சந்திக்கிறார். எப்படியும் மார்ச் 30-ந் தேதிக்குள் கட்டிவிடுவோம்; அதற்குள் இப்படி பத்திரிகையில் போட்டுவிட்டீர்களே என்கிறார். அவரும் டெல்லி பாதுஷா பாணியில் பேச்சு நடத்துகிறார். முடித்துவிட்டு வருகிறார் சென்னைக்கு. இப்படியாக ஏற்கெனவே 100 கோடிக்கு துண்டு விழுந்துவிட்டது. இது எதைக் காட்டுகிறது? யாணை வரும் பின்னே, மணி ஓசை வரும் முன்னே என்பார்களே, அதைப்போல் பட்டுஜெட்டுக்கு முன்னால் இந்த ஓவர் டிராப்ட் வருகிறது.

(முற்பகல் 10-50)

கணக்கைச் சரியாகப் பார்த்திருக்க வேண்டும். அவருக்கு இருக்கிற கவலை நமக்குத் தெரியாது. நம் வீட்டில் கூட நடப்பது நமக்குத் தெரியும். ரொம்ப கஷ்டமாக இருந்தால் பொங்கல், தீபாவளி கூட கொண்டாட மாட்டார்கள். ஓவர் டிராப்ட் வந்தது நாவலருக்கு ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஃபினான்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் ஸ்டடியாக இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் ஏதோ வழக்கமாகத் தயாரிப்பதுபோல ராமா, கோவிந்தா என்று தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக்கு சிறந்த முறையில் செயல்படுகிற செயல்திறன் தெரியாது மட்டுமல்ல; ஃபினான்ஸ் குறித்த ஸ்டடிமென்டும் கிடையாது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதற்குக் காரணம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சில குறிப்புகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். “சென்ற ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்துடன் கொடுக்கப்பட்ட 1982-83 திருத்த மதிப்பீட்டில் இறுதிப் பற்றாக்குறை ரூ. 89.02 கோடியாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது”. 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் இதைச் சொல்லி விட்டு அதற்குப் பின்னால் சொல்கிறார்கள். ‘எனினும் 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்குரிய இறுதிப் பற்றாக்குறை 4.04 கோடி ரூபாயாகவே அமைந்தது’ என்று சொல்கிறார்கள்.

இது எதைக் காட்டுகிறது? பற்றாக்குறை எவ்வளவு இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள் என்றால் 89.02 கோடி அல்லது 90 கோடி. ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் அதாவது திருத்த மதிப்பீட்டில் பற்றாக்குறை வந்தது 4.04 கோடிதான். எதிர்பார்த்தது 90 கோடி, ஆக்கவலாக வந்தது 4 கோடி. இதற்குக் காரணம் உங்களுக்கு இந்த நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை என்ன

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 8]

என்பது தெரியாதுதான் என்று நான் கருதுகிறேன். ஃபினான்ஸ் மினிஸ்டருக்குத்தான் தெரியவில்லை; அவராவது பரவாயில்லை, அவர் இன்டர்மீடியட்டில்தான் கணக்கு படித்தார். ஆனால் இதே பிழைப்பாக இருக்கிற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள்? அண்ணா காலத்தில் ஆயிரம் கோடி, எங்கள் காலத்தில் 3,000 கோடி என்று முதலமைச்சர் இந்த நாட்டின் வருமானத்தைச் சொல்லும்போது அவருக்குத் தக்கபடியே அதிகாரிகளும் நடந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

ஏதோ 10 கோடி, 20 கோடி வித்தியாசம் வரலாம். 90 கோடி எதிர்பார்த்து 4 கோடிதான் வருகிறது என்றால் இவ்வளவு மோசமான ஒரு பட்ஜெட்டை இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே வேறு எங்காவது தயாரித்திருக்கிறார்களா? ஃபினான்சியல் பொசிஷன் பற்றி உங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, அதைப்பற்றி ஃபினான்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. சரி, அந்த ஆண்டு போய் விட்டது. இந்த ஆண்டின் நிலைமை என்ன?

1983-84 ஆம் ஆண்டில் அதாவது நடப்பாண்டில் எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றால் 129.31 கோடி ரூபாய். ஆனால் இது ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில், அதாவது திருத்த மதிப்பீட்டு இறுதியில் 3 கோடி என்று சொல்வார்கள். தவறு. அவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். 'No Chance at all'.

1984-85 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றால் 167.50 கோடி ரூபாய். இது எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் ஆக்சுவல் என்ன என்பதை அவர்கள் அறிவிக்க முடியாது. அப்பறம் நாங்கள் வந்துதான் அறிவிப்போம். 167 கோடி இல்லை; 2 கோடி தான் என்று அறிவிப்போம்.

இங்கே மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்து அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர் இதில் கொஞ்சம் கெட்டிக்காரர். தன்னுடைய கணக்கை சரியாக வைத்துக்கொண்டார். யார் இலைக்கு சோறு இருக்கிறதோ இல்லையோ என்னுடைய இலைக்கு சோறு வேண்டும் என்று கேட்டு பெற்றுக்கொண்டார். பக்கத்து இலைக்கு சோறு இருக்கிறதா இல்லையா என்பது பற்றி அவருக்குக் கவலையில்லை.

இப்படி எதிர்பார்ப்புக்கும் நடப்புக்கும் இருக்கிற பெருத்த வேறுபாட்டிற்கு என்ன காரணம் என்றால் முதலாவதாக, வருகிற வரவை குறைத்து மதிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, செலவு செய்திருக்கிற தொகையை அதிகமாக மதிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் இருந்தால்தான் இந்த கோளாறு வந்திருக்கும். மூன்றாவதாக, ஏன் அப்படி வருகிற

1984 மார்ச் 8]

[திரு. துரைமுருகன்]

வருவாயை குறைத்து, செலவினத்தை அதிகமாகக் காட்டுகிறார்கள் என்றால் இவ்வளவு துண்டு விழுகிறது. நாட்டு மக்களேவரி போடலாம் என்று சொல்கிற நிலைக்கு வரவேண்டும், இது மூன்றாவது காரணம். இந்த மூன்று காரணங்கள் இல்லையென்றால், நான்காவது காரணம்—அவர்களுக்கு எக்கனாமிக்ஸ் புரியவில்லை. ஏதோ ஒரு குத்து மதிப்பாக போட்டார் என்று இருக்கவேண்டும். ஆக நான்கு காரணங்களில் செய்திருக்கிறார்கள்.

இது ஒரு ரூ. 147 கோடி பற்றாக்குறை பட்ஜெட். பட்ஜெட் என்றால் என்ன? வரவு எவ்வளவு? செலவு எவ்வளவு? இரண்டும் முடித்து போய் விட்டது என்பதா?

நம்முடைய இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே ஒருவர் திரு பாலகிவாலா ஒரு புத்தகத்தில் பட்ஜெட்டைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்.

The name of book is "We, the People". A budget should should be moulded by the needs of a nation containing within it the seeds of economic growth. But unfortunately our budget is the prisoner.

இன்னும் அவரே சொல்லியிருக்கிறார்.

Every budget has legal effect for only one year but its economic consequences endure for years. A nation continuously moulds and shapes its future as it lives through the present and meanders from one budget to another.

என்று அவரே தெரிவித்துருக்கிறார். ஒரு பட்ஜெட்டையும் இன்னொரு பட்ஜெட்டையும் தொடர்பு படுத்தக் கூடிய (Shape) இருக்கிறதா என்றால் கிடையாது, அப்படி இந்த ஆட்சியிலே இவ்வளவு கணக்கு வரவு இவ்வளவு, செலவு இவ்வளவு, மிச்சம் இவ்வளவு என்று கணக்கு இருக்கிறதா? ஒரு கடைக்காரப் பையனிடம் ஒரு பத்து ரூபாயைக் கொடுத்தால், மூன்று ரூபாய்க்கு சோப் ஐந்து ரூபாய்க்கு தேங்காய் எண்ணெய், மிச்சம் இரண்டு ரூபாய் என்று கணக்கு காட்டுவான்.

'As a Finance Minister எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால், ரெவின்யூ எக்ஸ்பெண்டிச்சர் இவ்வளவு கேப்பிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் இவ்வளவு, செண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு எய்டு இவ்வளவு, மிச்சம் இவ்வளவு, துண்டு என்றும், இந்த 147 கோடி ரூபாயை எப்படி சரி கட்டப் போகிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கவேண்டும்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச்]

நிதியாதாரத்தை உயர்த்துகின்ற திறமை படைத்தவராக, நுண்மான் நுழை புலம் மிக்கவராக, கூர்ந்து நோக்குகின்ற அறிவுடையவராக பொருளாதாரப் புலியாக இருந்தால் தான் அவர்கள் பைனான்ஸ்ஷியல் ஸ்டேட்மெண்ட்டை வைக்கமுடியும். ஆனால் நம்முடைய நாவலர் அவர்களைக் கேட்டால், அந்தக் கதையெல்லாம் எதற்கு? என்னைக் கேட்டா செய்கிறார்கள் என்று சொல்வார். மதுரையிலே ஒரு திட்டம், மானாமதுரையிலே ஒரு திட்டம் என்று முதல்வர் அறிவிப்பார். நானும், பைனான்ஸ் செகரட்டரியும் அடித்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது, என்று புலம்புவாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அவர் சொன்னால் சொன்னது தான். முடியும் என்றால் முடியும், முடியாது என்றால் முடியாது தான். அவர் அந்தக் காலத்திலிருந்து அது மாதிரி தான். பத்து ரூபாய் இருந்தால் 7 ரூபாய்க்கு மிகவும் முக்கியமாகச் செலவு பண்ணுவார். அவ்வளவு சிக்கனம். அப்படி இருக்கும்பொழுது ரூ. 147 கோடியை என்ன பண்ணுவார்? அதற்குக் காரணம் சொல்கிறார். நான்தான் சொல்லியிருக்கிறேனே துரைமுருகன். எப்படி மேக்-அப் பண்ண போகிறேன் என்றால், இந்தப் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளில் எதிர்பார்க்கப்படுகிற மேம்பாடும்.... 'I can't afford to' (குறுக்கீடு).... திட்டம் சாராச் செலவினங்களில் கண்டிப்பான சிக்கன முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய சேமிப்பும் இப்பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்டும். அதற்குமேல் மத்திய அரசு உதவியை எதிர்பார்க்கிறோம்.

இன்னொன்றையும் சொல்கிறார். முயற்சி பண்ணிவிட்டேன். அதற்கு மேலே ஆண்டவன் விட்ட வழி என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்களே, அந்த மாதிரி அவர் சொல்கிறார். பொருளாதார மேம்பாட்டில் சிக்கனமாக இருந்து பார்க்கிறேன், முடியவில்லை. அவன் விட்ட வழி என்று சொல்கிறார்.

(முற்பகல் 11-00)

இந்திய அரசு நன்கு புரிந்து கொண்டு நமக்குப் பெருமளவுக்கு உதவி செய்யும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்—போட்டாரே பாரத்தை பகவான் மேலே. என்ன நிலைமை என்று கேளுங்கள், இந்தப் பொருளாதார நிலைமை நமக்கு எப்படி இருக்கிறது என்று கேளுங்கள். அவர்கள் எல்லாம் எங்கெங்கோ போய் விட்டு வருகிறார்கள். பைனான்ஸ் மினிஸ்டரை மீட் பண்ணுகிறார்கள். தமிழகத்திலே பொருளாதார மேம்பாடு எப்படியிருக்கிறது, அதிலே நமக்கு இன்கம் வருமா? இந்து பத்திரிகை தலையங்கம் பேசி இருக்கிறது—ஜனவரி 25-ஆம் தேதி டெல்லி சென்ற விஜயத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 8]

(திரு. துரைமுருகன்)

Official overviews of the economic scene in Tamil Nadu do not hold any great cheer.

என்று சொல்லி முடித்துவிட்டார்கள். பிறகு என்ன சொல்கிறார்கள்? நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை என்ன?

According to a National Sample Survey Estimate 57.2 per cent of the population (as against the national average of 48.13 per cent) is below the poverty line.

பொருளாதார மேம்பாடு இரண்டு ஆச்சங்களா? அடுத்துச் சொல்கிறார்கள்.

Decentralisation of industry through the organisation of district industries centres (DICs) has not also progressed fast enough to assure a speeding up of industrialisation in the interior. Critics have made pointed reference to the fact a State Level Committee which was set up in 1978 to supervise monitor and review the functioning of DICs. did not meet even once till October 1982.

முடிந்துவிட்டதா? ஆகவே இன்டஸ்ட்ரியும் இல்லை. எக்கனாமிக்ஸ் இல்லை. பெர் கேப்பிட்டா இன்கம் இல்லை. எக்கனாமிக்ஸ் ஸ்கீம் இல்லை. எதுவும் இல்லை. சரி, இந்த மின்சார நிலைமைதான் என்ன? எப்போது கேட்டாலும் பவர் கட். எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதுகிறபோது. நீங்கள் முயற்சி பண்ணவேண்டும் என்றுதான் எழுதியிருக்கிறார்கள். தினமணிப் பத்திரிகை என்ன எழுதுகிறது? “விவசாயம் மற்றும் அதனைச் சார்ந்த துறைகளுக்கு ரூ. 153.73 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உணவு தானியங்களின் விளைச்சல் கணிசமாகக் குறைந்துவிட்டது. இதற்கான காரணங்களைக் கண்டறியவேண்டும்.” யார்? சிவராம ஐயர் அதுமட்டுமல்ல. இன்னும் சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் செலவில் சிக்கனம் கையாளப்படவேண்டும். நாவலரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரும் சொல்லியிருக்கிறார். அரசாங்கத்தின் செலவில் சிக்கனம் கையாளப்படவேண்டும். அவரைப் பார்த்துத் தான் இவர் எழுதினாரோ? இந்த விஷயத்தில் போதுமான கவனம் செலுத்துவது அவசியமாகும். சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. யு மஸ்ட் கான்சன்ட்ரேட். கான்சன்ட்ரேட் பண்ணவேண்டும். அதற்குத்தான் அநாவசியமான பயனற்ற திட்டங்களைக் கைவிடவேண்டும். அப்படி என்றால் நிறைய இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது அரசாங்கத்திலே. மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்துவதற்காக தேவையான

(திரு. துரைமுருகன்)

[1984 மார்ச் 8]

நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் தொழில் முனைவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும். ஆக தொழிற்காரியங்களை இனிசியேட் செய்ய வேண்டும். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. தொழில் முனைவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், நீங்கள் மறுக்கிறீர்கள் என்று தான் அதற்கு அர்த்தம். இன்-டைரக்டாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, தொழில்களுக்கு வேண்டிய மின்சார வசதி தங்கு தடையின்றி அளிக்கவேண்டும். ஆக பொருளா தாழ்த்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான மேம்பாடும் உங்களுக்குக் கிடைக்காது. ஆகையினாலே டெல்லியைப் பொறுத்த வரையில் என்ன நிலைமை? அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த வருஷம் பிளான்னீங்கிற்கு ஒதுக்குவதற்கே 800 கோடி சொச்சம் தான் வரும். இருந்தாலும் பைனான்சியல் ரிசோர்சை நீங்கள் தான் மீட்பண்ணுவீர்கள் என்று நினைக்கிறோம். அப்படி என்றால் கிடையாது என்று அர்த்தம். பிறகு எப்படி டெல்லி கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெள்ளாத்தால் பாதிக்கப் பட்டதற்கு 128 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். டெல்லியை நம்புவோமாக என்று எல்லாம் நாவலர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். டெல்லியை நம்பினால் என்ன ஆகும் என்று பாருங்கள். 128 கோடி ரூபாய் இவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால், 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். உடனடியாக ரூபாய் 5 கோடி. வழங்கியதற்கும், வெள்ள நிலையை நேரில் கண்டறிந்து பாதிப்பை மதிப்பிட்டு மத்திய அரசு அளிக்க வேண்டிய நிதி உதவியை முடிவு செய்ய மத்திய குழு ஒன்றை அனுப்பியதற்கும் இந்திய பிரதமருக்கு நாம் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். கேட்டது 128 கோடி போட்டதோ 5 கோடி. ஆனால் எழுதுவதோ பிரதமர் இந்திரா காந்திக்கு நன்றி தெரிவிக்கவேண்டும். 5 கோடிக்கே இந்தத் துதிப் பாடல் என்றால் 128 கோடி கேட்டு, அவர்கள் 120 கோடி கொடுத்திருந்தால், பிறகு காஞ்சி காமாட்சி அம்மனுக்கு விருத்தம் பாடுவதுபோல் ஒரு விருத்தமே பாடி முடித்து இருப்பீர்கள். ஆகையினாலே, நீங்கள் டெல்லியை எதிர்பார்ப்பதில் எந்த பிரயோசனமும் இல்லை. சரி வேறு என்ன செய்வீர்கள்? சிக்கன நடவடிக்கை என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் சிக்கனம் ஒன்றும் கிடையாது. சிறுகச் சிறுகச் செய்வதுதான் சிக்கனம். ஆனால் கொறடாவிிற்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் பயணப்படி, அவர்களுக்கு தனியாக செக்ரட்டரி, இப்படிக்கொடுக்கிறீர்களே.

(1984 மார்ச் 8]

[திரு. துரைமுருகன்]

பிறகு எல்லா மந்திரிகளும் இன்றைக்கு ஏ.சி. யிலேதான் போகிறார்கள். நமது நாவலர் அவர்கள் டி.எம்.கே. ஆட்சி யிலேயும் இருந்தார்கள். இப்போதும் இருக்கிறார்கள். அப்போ தெல்லாம் ஏ.சி என்றால் தொட்டுப்பார்த்துவிட்டுத்தான் போவார்கள். ஆனால் இப்போது பாருங்கள். பல மந்திரிகள் அட்ரேசே போடலாம். சோ அன்ட் சோ; கேர் ஆஃப் பாண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் அது பாட்டுக்குப் போகும், வரும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே பொரு ளாதார மேம்பாடு என்று சொல்வது சரியல்ல. சிக்கன நட வடிக்கை என்று சொல்வது சரியல்ல. டெல்லியை எதிர்பார்ப்பது சரியில்லை. ஆகவே நாவலர் மொழியிலே சொல்லவேண்டும் என்றால், “முள்ளு முனையிலே மூணு குளம் வெட்டி, அதிலே 2 குளம் பாழ், ஒன்னுலே தண்ணீயே இல்லை” என்பதைப் போல, 3 வழி சொன்னீர்கள், மூன்றிலே 2 வழி தப்பு, 1 வழி சரியில்லை” என்றுதான் நான் அவருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து என்ன சொல்கிறார்கள்? பிளானிங். அது ஒரு நீண்டகாலத் திட்டம், முன்னோக்கியிருக்கிற பிரச்சனை. அதில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “மத்தியத் திட்டக் குழு முடிவு செய்த நிதி ஒதுக்கத்திற்கும் மேல் திட்டப் பணிகளைச் செயல்படுத்துவதில், தமிழ்நாடு அரசு தனது பெருமைக்குரிய நிலை யைக் காத்து வந்துள்ளது”. இதிலே மட்டும் குறைச்சல் இல்லை. ராஜா வருகிறார் என்று சொன்னால், “ராஜாதி ராஜ, ராஜ மார்த்தாண்ட” என்று சொல்லத்தான் வேண்டும். அதைப்போல இருக்கிறது. நாம் எல்லா கூட்டத்திலே பேசின அனுபவம் உள்ளவர்கள். என்னுடைய ஆருயிர் அண்ணன் என்று சொல்லிவிட்டு பெயரைச் சொல்லாவிட்டால் கோபித்துக்கொள்வார்கள். அந்த மாதிரி நாவலர் அதே பாணியில் எழுதுகிறார்.

“மத்திய திட்டக்குழு முடிவு செய்த நிதி ஒதுக்கத்திற்கும் மேல் தன் திட்டப்பணிகளைச் செயல்படுத்துவதில், தமிழ் நாடு அரசு தனது பெருமைக்குரிய நிலையைக் காத்து வந்துள்ளது.” என்று தாம் தரிகிடதோம் தை போட்டிருக்கிறார். கிராமங்களிலே கூத்திலே அடிக்கிற மாதிரி அடித்துவிட்டார்.

அடுத்து சொல்கிறார்கள் பாருங்கள். ‘1983-84 ஆம் ஆண்டு மத்திய திட்டக் குழு ரூ. 845 கோடிக்கு அனுமதியளித்தது.’ இது பட்ஜெட்டிலே நீங்கள் படித்தது. பைனான்சிஷல் ஸ்டேட் மெண்ட் இந்த அசெம்பிளியிலே கொடுத்திருக்கிறீர்களே அதிலே என்ன சொல்கிறீர்கள்? 1983-84 பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்டிலே 893 கோடி என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். நான் நாவலர் அவர் களைக் கேட்கிறேன். 1983-84 ஆம் ஆண்டு மத்திய திட்டக் குழு நமக்கு அளித்தது 845 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லி அதிலே பிரிண்ட் பண்ணியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 8]

சொடுத்த புள்ளி விவரத்திலே 893 கோடி ரூபாய் என்று கொடுக்கிறீர்கள், அடுத்து அதிலேயே திருத்த மதிப்பீட்டில் 861.8 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்தப் புள்ளி விவரம் இதற்கு கரெக்டாக வருகிறது. ஆனால் நான் கேட்கிறேன், இது கரெக்டா, அது கரெக்டா? நாவலர் கேட்கலாம், உன்னை பட்ஜெட் வரையில் தானே படிக்கச் சொன்னேன், இதையெல்லாம் யார் ஐயா உன்னைப் படிக்கச் சொன்னது என்று (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிட வேண்டாம் என்றுதான் கருதினேன். ஏனென்றால் இறுதியிலே எல்லா வற்றிற்கும் சேர்த்து பதில் சொல்லலாம் என்றுதான் இருந்தேன். இருந்தாலும் இந்த ஐயப்பாட்டை இப்போதே போக்கி விடுவது நல்லது என்று சொல்கிறேன். சென்ற ஆண்டு 1983-84-க்கான பட்ஜெட் போடும்போது 845 கோடிக்கு அவர்கள் அனுமதி அளித்தாலும், நம்முடைய மரநிலத்தினுடைய நிதி ஆதாரங்களையும், மற்றவைகளையும் வைத்துக் கொண்டு, 893 கோடி அளவுக்கு போக முடியும் என்று நாம் சொன்னோம். ஆனால் எதிர் பாராத வகையில் ஏற்பட்ட வறட்சி மற்ற காரணங்களின் காரணமாக, கடைசியில் அது 861.8 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வந்தது.

அவர்கள் 845 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதித்து இருந்தாலும், நாம் திட்டம் போட்டது 893 கோடிக்கு. அந்த அளவுக்கு போக முடியும் என்று நினைத்ததில், அது கடைசியில் 861 கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வந்திருக்கிறது என்கிற திட்டவட்டமான, கரெக்டான புள்ளி விவரங்களைத்தான் தந்திருக்கிறார்கள் தவிர, இதிலே ஒன்றும் மாறுபாடு இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விளக்கத்தையும் ஒரு வரி சேர்த்திருந்தால், நானும் சரி என்று சொல்லியிருப்பேன். நான் நாவலர் அவர்களிடம் இந்த ஐயப்பாட்டிற்கு விளக்கம் கேட்பதற்காகத்தான் கேட்டேன்.

ஆகையினால், இந்த திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், என்ன நிலைமை, நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், திட்டச் செலவுகளைப் பொறுத்த வரையில், பிளேனிங் பெர்ஃபார்மென்ஸ் ஏற்கெனவே எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டால், அதைப்பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கேட்டால், இந்த வருஷம் கூட நாம் நிறைய சேர்த்திருக்கிறோம், 980 கோடி, 970 கோடி என்று அந்த திட்டக் கமிஷனிலே சேர்த்திருக்கிறோம், அதற்கு மேலேயே செலவு செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வார்கள். ஆனால், பிளேனிங் பெர்ஃபார்மென்ஸ் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், சில

1984 மார்ச் 8]

[திரு. ஜைமுருகன்]

பசங்களுக்கு தட்டில் இட்டிலியோ போண்டாவோ வைத்தால், ஒன்றிரண்டு வைப்போம், இல்லை இல்லை எனக்கு இன்னும் வேண்டும் என்று கேட்பான். வேண்டாம்டா கண்ணா, இதை சாப்பிட்ட பிறகு போடுகிறேன் என்று சொன்னால், கேட்க மாட்டார்கள். இல்லை இல்லை எனக்கு வேண்டும் என்று சொல்லி, அடம் பிடித்து 4 வைத்துக் கொண்டு, அதையும் மிச்சப்படுத்தி, இதையும் மிச்சப் படுத்தி, தூக்கி எறிவார்கள். அதற்குத்தான் வீட்டிலே சொல்வார்கள் உனக்குக் கண் பெரிசு, வயிறு சின்னது என்று.

அந்த மாதிரி இங்கே எப்படி நடக்கிறது என்று பார்த்தால் எங்களுக்கு 921 கோடிபோதாது 981 கோடிவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். இவ்வளவு வாங்கிக் கொண்டு வந்தவர்களே வருக வருக என்று நாமும் சொல்வோம், பாராட்டுவோம். ஆனால் அதிலே எவ்வளவு தூரம் யுடிலைஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், இங்கேயே சென்டி ரவினுடைய ஆடிட் ஜெனரல் ரிப்போட்டிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது — 1980-81லே

Plan performance—Against the total Provision of Rs. 245.00 crores under Revenue and Rs. 88.57 crores under Capital for Plan schemes during 1980-81, expenditure of Rs. 192.49 crores and Rs. 71.88 crores respectively was incurred. The shortfall was 21.4 Per cent under revenue and 18.8 per cent under Capital. The shortfall in the revenue expenditure was mainly under Roads and Bridges (Rs. 8.39 crores), Public Health Sanitation and Water Supply (Rs) 82.8 crores), Agriculture (Rs. 7 crores) Community Development (Rs. 5.75 crores), Education (Rs. 3.66 crores), Village and Small Industries (Rs. 2.75 crores), Urban Development (Rs. 1.60 crores) and Family Welfare (Rs. 1.42 crores).

இப்படி ஷார்ட் ஃபால் ஆகவே விடப்பட்டிருக்கிறது. செலவு செய்யப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. பிளேனிங்கிற்காக ஒதுக்கிய பணத்தை செலவு செய்யவில்லை என்றால் என்ன ஆகும். அது திரும்பிப் போய்விடும். மாமியார் வீட்டிலேயிருந்து கொண்டுவந்த மணைவி மாதிரி அது. சரியாக போஷிக்க வில்லை என்றால் என் அம்மா வீட்டுக்குப் போகிறேன் என்று திரும்பிப் போய் விடும்.

அதைப்போல பிளேனிங்கிலே கொண்டு வந்தீர்கள். கொண்டு வந்ததை சரியாக செலவு செய்யவில்லையே, ஏற்கெனவே ஒரு முறை இப்படி நடந்திருக்கிறது. அப்போது நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் நிதியமைச்சராக இல்லை, அப்போது 120 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே இந்த மாநிலத்திற்கு ரோடு போடுவதற்காக வந்து, அவையெல்லாம் அப்படியே திரும்பிப் போன கதை

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 8]

இந்த நாடு அறியும். ஆகவே, நாம் எவ்வளவு கேட்டு வாங்குகிறோம் என்பது மட்டும் முக்கியம் அல்ல, அதை நாம் எப்படி செலவு செய்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். வாங்கப்பட்ட அத்தனை காசுகளும் சரியாக சேர்ந்திருக்கிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும்.

பணத்தை ஒதுக்குவது மட்டும் பெரிதல்ல. டிபார்ட்மெண்ட்களுக்கு இத்தனை கோடி ரூபாய், அதாவது பி.டபிள்யூ.டி.க்கு இத்தனை கோடி ரூபாய்; எஜு கேஷனுக்கு இத்தனை கோடி ரூபாய்; பேமிலி பிளானிங்கிற்கு இத்தனை கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்குகிறோம். நாம் இங்கே சுஷ்டப்பட்டுப் பேசி, முடியாது என்றெல்லாம் சொல்லி, நாவலர் அவர்கள் கடன் வாங்கி, ஒடி வாங்கிக் கொடுக்கிறார். யாருக்குப் பணம் போகிறது? டிபார்ட்மெண்டிற்குப் போகிறது. டிபார்ட்மெண்டிலே ஒழுங்காகச் செலவழிக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு அதற்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டுமல்லவா? யாருக்குக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? ஆடிட்டர் ஜெனரலுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-00)

The following are some of the major reasons for which audit observations have remained outstanding—due to non submission of payees receipts.

அதாவது ரசீது இல்லாமல் கொடுத்த பணம். எவ்வளவு பணம்? 53 கோடியே 54 லட்ச ரூபாய் ரசீது கொடுக்காமல் இருக்கிறது. புட் அன்ட் கோவாப்ரேஷன் ரசீது கொடுக்காமல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு கணக்கையும் பார்த்தால் 1978-79 இல் நம்பர் ஆப் அயிட்டம்ஸ் 10 ஆயிரம். எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும். 23 கோடியே 32 லட்சம். 1979-80 இல் எவ்வளவு? 56 கோடியே 87 லட்சம். 1980-81 இல் 61 கோடியே 85 லட்சம். இவ்வளவு பணங்களுக்கு நாம் ரசீது கொடுக்கவில்லை. கேட்டால் ரிப்ளை எங்களுக்கு வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கொடுத்த பணம். கொடுக்கப்பட்டதா என்றால் கொடுக்கப்பட்டது. நான் இவருக்குப் பணம் கொடுக்கிறேன் என்றால் துரைமுருகனிடத்திலிருந்து இவ்வளவு பணம் வாங்கி வைத்துக்கொண்டேன் என்று ரசீது அவர் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி ரசீது வாங்காமல் கிட்டத்தட்ட இவ்வளவு கோடி ரூபாய் கொண்டுபோய் கொடுத்திருக்கிறீர்களே. பணத்தை ஒதுக்குவது மட்டுமல்ல, ஒதுக்கப்பட்ட பணம் உரிய முறையிலே செலவழிக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் திடையாது. காரணம் நீங்கள் அவர்களைக் கேட்பதில்லை. இந்த மாநிலத்திலே சரியாக பைனான்ஷியல் நிலை இருப்பது இல்லை.

1984 மார்ச் 8]

[திரு. துரைமுருகன்]

இந்த பட்ஜெட்டிலே வேறு என்ன இருக்கிறது என்று நான் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களிலே ஒரு இடம் அல்ல, முதலிலே இரண்டு பக்கங்கள் பிறகு நடுவிலே இரண்டு, பிறகு 3 என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள், கதாகாலக்ஷேபம் செய்கிறவர் இடையிலே தூங்கு கிறவர்களுக்காக நமச்சிவாய பார்வதிபதே விடுவார். அந்த மாதிரி நம்முடைய நாவலர் படித்துக்கொண்டு வருகிறார். முதல் ஒரு 5 நிமிடம் சத்துணவுத் திட்டம்பற்றி இடையிலே திட்டச் செலவுகள் பற்றி 10 நிமிடம் பிறகு ஹைஸ்கூல் பிள்ளைகள் 10 வயதிலிருந்து 15 வயது வரையில் உண்டு என்று சொல்கிறார். ஆக இப்படி 3 இடங்களிலே சத்துணவுப்பற்றிப் பேசுகிறார், ஆல் ரைட், வேண்டாமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. சோறு போடுவான் என்றால் யாரும் வேண்டாமென்று சொல்வார்களா? கொடுக்கிறான் என்றால் ஆகா. அடிக்கிறான் என்றால் பயம். அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. சத்துணவா இல்லையா அது வேறு, பட்டிமன்றம் நடத்த வேண்டிய விவகாரம். அதற்கும் நான் போகவில்லை. கேட்டால் நாவலர் சொல்வார் 45 பைசா ஐயா. அதைச் செய்கிற ஆயாவிடம் 5 பைசா ஐயா. ஆகவே 50 பைசாவிலே சோறு போடவேண்டும், இதற்கு மேலே என்ன செய்யமுடியும் என்று கேட்பார். நான் அதற்குள்ளே போகவிரும்பவில்லை. ஆனால் இதற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? என்ன சொல்கிறீர்கள்?

முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம். All right, welcome ஆனால் இந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டாமா? நீங்கள் ஒதுக்குகிறீர்கள். பி. டபிள்யு. டி.-க்கு இவ்வளவு, போலீஸுக்கு இவ்வளவு; சட்டத் துறைக்கு இவ்வளவு, விவசாயத்திற்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்குகிறீர்கள். ஆனால் இதுவரையில் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு என்று இந்த பட்ஜெட்டில் எங்கே பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறீர்கள்? சத்துணவுக்கு இவ்வளவு கோடி பணம் என்று எங்காவது ஒதுக்கி இருக்கிறீர்களா? நல்ல காலம் நம்முடைய ஸ்பீக்கர் 2 நாட்களாக இங்கே பில்லின்மீது விவாதம் வைத்த காரணத்தினால் நான் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன், 1971-லிருந்து எம். எல். ஏ. வாக இருக்கிறேன். ஆளுங்கட்சியிலே இருந்தால் அதிகமாகப் பார்க்கமாட்டோம். மந்திரி பதில் சொல்லிக்கொள்வார் என்று போய்விடுவோம். இப்போது அந்த வேலை. நானும் என்னால் முடிந்த அளவுக்குப் படித்துப் பார்த்தேன். முடிந்த அளவுக்குக் கண்டு பிடித்தேன். அதிலேயும் நம்முடைய நாவலர் சொல்கிறார். திட்டம் சாரா வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்று சத்துணவுக்கே ஒரு டைட்டில் கொடுத்தார். திட்டம் சாரா வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஆங்கிலத்திலே வேறு இருக்கிறது, அது டிரான்ஸ்லேஷன் டிபார்ட்மென்ட், நான் அதற்குள்ளே போக வில்லை—இந்தத் திட்டத்திற்கு எங்கே பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் லட்சியம், காலந்தோறும் சத்துணவு போட்டது அண்ணா தி.மு.க., சத்துணவு போட்ட முதல்வர் என்று

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 8]

சொல்கிறீர்கள். All right, நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதற்கு இங்கே பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? இல்லை. ஏன் நீங்கள் சொல்லவில்லை. கைம்பெண் அதாவது விதவை ஒருத்தி குழந்தையைப் பெற்றால் எப்படி மறைப்பாளோ அப்படி இதை மறைத்து காட்டி இருக்கிறீர்களே? ஏன்? நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன் கிடைக்கவில்லை.

இதிலே இன்னும் ஒன்றை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் சார். எங்கே கொண்டு போய் சேர்த்து இருக்கிறார்கள் இந்தப் பணத்தை. இது நான்-பிளானிங். இது பிளானிங்கில் வராது. இதைத் திட்டம் சாரா செலவு என்று சொல்கிறீர்கள். அப்போது நான்-பிளானிங்கில் இருப்பதை பிளானிங்கில் சேர்க்கலாமா? பிளானிங்கில் கொண்டு போய் சேர்க்க முடியாதே? நாவலர் அவர்களை பத்திரிகைக்காரர்கள் ஏன் இதை பிளானிங்கில் சேர்க்கக் கூடாது என்று போன் வருடம் கேட்டார்கள். நானும் இந்தச் சபையில் பேசும்போது சொன்னேன். அப்போது நாவலர் இதைக் கொண்டுபோய் அதில் சேர்த்து விட்டால் மற்ற இம்பர்வல்மெண்டுக்குப் பணம் குறைந்து போய் விடும். ஆகவே அதில் காட்டக்கூடாது. இதை நாம் தனியாக மேனேஜ் செய்து கொள்ளலாம் என்று பதில் சொன்னார். இப்போது பிரஸ்காரர்கள் 7-வது பைனான்ஸ் கமிஷனைப் பார்த்துவிட்டு வந்தபோது கேட்கிறார்கள் அப்போது நாவலர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் நான் எப்படியும் இதைத் திட்டத்திலே சேர்த்துக்கொள்ள வற்புறுத்துவேன் என்று. அதிலே அவர்கள் ஏதோ சில திட்டங்களை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. இருந்தாலும் அவர்களை நான் வற்புறுத்துவேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதைத் திட்டத்திலே சேர்ப்பதற்குத் திட்டக்குழு அனுமதி அளிக்கவில்லை. பிளானிங் வேறு, நான்-பிளானிங் வேறு. ஆனால் நான்-பிளானிங்கில் இருப்பதைக் கொண்டுபோய் எவ்வளவு சேர்த்து இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? 46 கோடி ரூபாய் தைரியமாக அதில் கொண்டுபோய் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். எதுக்கு இருக்கிறதோ இல்லையோ அனை கட்டுகிறோமோ இல்லையோ ஆற்றில் கரை கட்டுகிறோமோ இல்லையோ இதில் கொண்டுபோய் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். ஏன் முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம், இதற்கு இத்தனை கோடி என்று அறிவியுங்களேன், அதில் என்ன கொஞ்சம் அப்படி மறைத்து இப்படி மறைத்து பகலில் போகிறவன் தட்டு கூடையை மறைப்பான் என்பது மாதிரி நைசாக கொண்டு போய் பிளானிங்கில் சேர்த்து இருக்கிறீர்கள். நான்-பிளானிங்கை கொண்டு வந்து வேறு எங்கு எங்கே சேர்த்து இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் நான் தடவி தடவி பார்த்தேன் சார் எங்கும் இல்லை. இந்த புத்தகத்தின் மேல் பக்கத்தில் கூட கிடையாது சார். பெரும்பாலும் நாம் இந்த பட்ஜெட் மெமோராண்டாவை அதிகமாக பார்ப்பது கிடையாது. அந்த காலத்தில்

1984 மார்ச் 8]

[திரு. துரைமுருகன்]

இப்படி காலேஜில் படித்து இருந்தால் நாம் எல்லாம் ஏன் சார் இந்த வேலைக்கு வருகிறோம். கோரிக்கை எண் 35-ல் 98 கோடி ரூபாயை கொண்டுபோய் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—முதலமைச்சர் சத்துணவு திட்டத்தின்கீழ் பாலர் பள்ளி குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய் போன்ற பொருட்களுக்கு செய்யப் பட்ட நிதி ஒதுக்கம் கோரிக்கை எண் 30-ஐ பார்க்க. தினந்தந்தியை படிக்கிற மாதிரி இல்லையா சார் இது. 3 ஆம் பத்தி பார்க்க, 3 ஆம் பத்தியில் அப்படியே போய்கொண்டு இருந்தார்கள் 4 ஆம் பத்திக்கு வருக. மறுபடியும் 8 ஆம் பத்தி பார்க்க என்பது போல் இருக்கிறது. உடனே 35-வது கோரிக்கையைப் படித்தால் 30 ஆம் கோரிக்கைக்கு வருக என்று இருக்கிறது. 30 ஆம் கோரிக்கைக்கு வந்தால் இதில் உணவை கொண்டு வந்து கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன் ஏன் சார் இப்படி செய்கிறீர்கள். 30 ஆம் எண் கோரிக்கை சமூகநலன். இதில் இன்னும் ஒன்றை நான் கேட்கிறேன், நாவலர் அவர்களை. ஒவ்வொரு டிமேண்டிலும் நீங்கள் பணம் கொடுத்து கீழே எக்ஸ்பிளனேஷன் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். நுகர்பொருளுக்கு ஏன் இன்கிரிஸ் ஆச்சு? 98 கோடி ரூபாய் கீழே எக்ஸ்பிளனேஷன் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு நாங்கள் அவர்களிடம் சப்ளிடி மாதிரி வாங்குகிறோம் குறைந்த விலையில் வாங்குகிறோம், அந்த நஷ்ட ஈட்டை ஈடு கட்ட இதிலிருந்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் கோரிக்கை எண் 30-க்கு அப்படி ஒரு எக்ஸ்பிளனேஷன் நோட் இதிலே உண்டா? ஏன் இதில் அதை பைபாஸஸ் செகரட்டரி தயாரிக்கவில்லை. இதில் தான் நிறைய பணத்தை எடுத்து இருக்கிறார்கள். அதிலும் எவ்வளவு என்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை சார். குழந்தைகள் நல ஒருங்கிணைப்பு மேம்பாட்டுப் பணி, ஊட்டச்சத்து திட்டம் 1 கோடியே 86 லட்சம் ரூபாய், தமிழ்நாடு சத்துணவுத் திட்டம் 9 கோடியே 28 லட்சம், அடுத்து செய்முறை சத்துணவுத் திட்டம் 41 லட்சம், குழந்தைகள் காப்பகம் உணவளித்தல் 80 லட்சம், அப்படி இதில் கொண்டு வந்து சேர்த்து இருக்கிறீர்கள். இதில் இன்னும் ஒரு சத்துணவு இருக்கிறது அது என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. பிளானிங்கில் ஒரு மினி சத்துணவு இருக்கிறது சார். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை சார், 7, 8 இடங்களில் இருக்கிறது நானும் படித்துப் படித்துப் பார்த்தேன். மண்டையை உடைத்துக் கொண்டேன். நாமா சாப்பிடுகிறோம் விடுடா அப்பா, ஆளை விடுடா அப்பா என்று ஆகிவிட்டது. மணி 5 வரை பார்த்தேன் சார் கிடைக்கவில்லை. என் சத்தே போச்சு சார். இதில் இன்னும் ஒரு குட்டி சத்துணவு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் மட்டும் இப்போது சொல்லி விடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆக ஒரு தனி டிமேண்டின்கீழ் இந்த சத்துணவு வைக்கப்பட

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1984 மார்ச் 8]

வில்லை. அவர்கள் சொல்லியது மாதிரி காவல் துறை மற்றைய பாசனத் துறை என்ற அளவுக்கு இதைப்பற்றி நான் பதில் உரை கூறுகின்ற போது விவரங்களை விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால் பல்வேறு தலைப்பின்கீழ் சத்துணவு வருவதன் காரணமாக அந்த அந்த கோரிக்கைகளின் கீழேயே ஆகின்ற செலவுகளை நாம் குறிப்பிட்டு அதற்காக நாம் அவையினுடைய அனுமதியை பெறவேண்டி இருப்பதன் காரணமாக, கோரிக்கை எண்கள் 17, 28, 30, 31, 32, 35 ஆகியவற்றை அத்தனையையும் சேர்த்து 152 கோடியே 94 லட்சத்து 72 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மொத்தத்தில் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அதுபற்றி நான் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துச் சொல்ல வாம் என்றாலும்கூட, இப்பொழுது அது விடுபட்டுப் போய் விடவில்லை. ஆனால், ஒரே தலைப்பின் கீழே வரவில்லையே தவிர, ஒரே கோரிக்கையின் கீழே வரவில்லையே தவிர, இந்த 152 கோடியே, 94 லட்சத்து, 72 ஆயிரமும் மொத்தத்திலே எல்லா வகைகளிலேயும் போடப்படுகின்ற கத்துணவுக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற விளக்கத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். விரிவான விளக்கத்தை என்னுடைய பதிலுரையிலே சொல்லுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. ரா. உமாநாத் : இவ்வளவு பெரிதாகப் போட்டிருக்கிறீர்கள், அதிலேயே ஒட்டுமொத்தமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கலாமே.

திரு. ப. நெடுமாறன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளின் கீழே சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு என்று தனியான ஒரு அமைச்சரை ஏற்படுத்திய பிறகு, அது ஒரே கோரிக்கையாக வந்திருக்க வேண்டுமே தவிர, பல்வேறு அமைச்சர்களின் கீழே உள்ள இலாக்காக்களின் கீழே வருவது என்பது முறைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை மேற்பார்வையிலுள்ள அளவிற்கு இந்த அமைச்சரகம் இருந்தாலும்கூட, இதற்கென்று தனியாக ஒரு டிமாண்டை நாம் ஏற்பாடு செய்வோமேயானால், அதற்குப் பிறகு இந்தச் சத்துணவுத் துறையினர் அந்தந்த துறையினருக்கு ஒதுக்கிக் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏ. ஜி. போன்றவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று அதற்குப் பிறகு டிமாண்டையே நாம் மாற்றி ஒரே டிமாண்டின் கீழ் கொண்டு வந்து, அதற்குப் பிறகு அந்தந்தத் துறைகளுக்கு ஒதுக்கித் தருகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆகவே தான், இப்பொழுது பல்வேறு கோரிக்கைகளின் மூலமாக வருகிறது.

1984 மார்ச் 8]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கூறுவதைப் போன்று, சென்ற ஆண்டு ஒட்டுமொத்தமாகவே நிதிநிலை அறிக் கையிலே ஒட்டுமொத்தமாக எவ்வளவு செலவாயிற்று என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். ஆனால் குறிப்பிடாமல் விடப்பட்டது என்றாலும், கோரிக்கைகளின் கீழே வருகிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : நான் இரண்டு பிடித்தால் நாயலர் இரண்டு மூன்று பிடித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பார்த்தால் இரண்டு மூன்று டிமானடுகளிலேகூட இருக்கும். சரி சொல்லட்டும் ; அதுபற்றி எனக்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நெடுமாறன் அவர்கள் அருமையான ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். தனியாகச் சுவர் வைத்தாகி விட்டது. பிறகு தனிக் குடித்தனம் வைக்க வேண்டுமே தவிர, தனிக் குடித்தனம் ஒன்று, சாப்பாடு ஒன்று என்பது மாதிரி போய்க்கொண்டிருக்கக்கூடாது.

இப்பொழுது 188 கோடியோ என்னமோ சொன்னார் அதைக் கூட்டிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இதற்கு என தனியே ஏன் டிமாண்ட் வைக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள் என்றால், தனி டிமாண்ட் வைத்தால் ஆடிட்டர் ஜெனரலுக்குப் போக வேண்டும். அவரே சொன்னார். அதோடு மட்டும் போயிற்றா இதன் விவகாரம். இந்தச் சட்டமன்றத்திலே ஒட்டுப்போட்டு நாம் கொடுக்கின்ற பணத்தில்தான் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை நடத்துகிறீர்களா? கிடையாது.

முதலமைச்சர் நிதி என்று அதிவிரந்து எடுக்கிறீர்கள். முதலமைச்சர் நிதி எதற்காக இருக்கிறது? முதலமைச்சர்தான் விரும்பி, தன் மனத்திற்குப்பட்டு, இரக்கப்பட்டு, தூக்கிக் கொடுப்பது. வெள்ளத்தால், வறட்சியால், கஷ்டம் வந்தால், தன்னுடைய கருணையினால் இதிவிரந்து கொடுப்பதற்காகப் பெறப்படும் நிதி அது. முதலமைச்சர் நிதி என்றால் அது அவர்களின் சொந்தப் பணம் அல்ல. கருணை உள்ளம் கொண்டவர்கள் அந்த முதலமைச்சர் நிதியிலே போடுகிறார்கள். ஆனால் அது கம்பல்ஷன் கிடையாது. தங்களது அன்பின் அடையாளமாகப் போடுவது, கருணையின் அடையாளமாகப் போடுவது முதலமைச்சர் நிதி. ஆனால் இப்பொழுது என்ன செய்கிறீர்கள்? கசக்கிப் பிழிவதன் மூலம் பெறுவதாக இருக்கிறது முதலமைச்சர் நிதி. அந்த நிதியைச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காகக் கேட்கிறீர்கள்.

நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். மெட்ராஸ் கலெக்டர் என்ன செய்திருக்கிறார்? எப்பொழுதோ நடத்த வேண்டிய நட்சத்திர இரவுக்காக நான் டிக்கெட் போடவில்லை என்று சொல்கிறார். காசு போடவில்லை என்று சொல்கிறார். அதை இன்றைக்குப் பத்திரிகையிலே மறுத்து எழுதுகிறார்கள்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச்]

இன்னும் மூன்று மாதங்கள் கழித்து அது என்றைக்கு நடக்குமோ தெரியாது. நான் கேட்கிறேன், இந்த நாட்டிலே ஒரு கலெக்டர், இந்த நாட்டிலே இருக்கிற விற்பனை வரி அதிகாரி, ஆர். டி. ஓ. க்கள், நம்முடைய தாசில்தார்கள், பி. டி. ஓ. க்கள் கிராம சேவக்குகள் ஆகியோர் இந்த டிக்கெட்களை விற்கிறார்கள். இவ்வளவு செய்து வசூல் செய்யப்படும் இந்தப் பணத்தை எவ்வளவு வசூல் செய்தார்கள் என்று கேட்க எங்களுக்கு உரிமை உண்டா இல்லையா? ஏன்? அது முதலமைச்சர் நிதியிலே போய்ச் சேருமேயானால் நாங்கள் கேட்க முடியாது.

நட்சத்திர இரவு நடத்துகின்ற கலெக்டருக்குச் செலவு எவ்வளவு? நட்சத்திரங்களுக்கு எவ்வளவு? ஆண் நட்சத்திரத்திற்கு எவ்வளவு? பெண் நட்சத்திரத்திற்கு எவ்வளவு? எவ்வளவு ரேட் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்தார்கள் அன்றைய தினம், இந்த நட்சத்திர இரவுக்காக என்று எந்தக் கணக்கை யார் பரிசீலிப்பது? வேதாளத்தின் வாயில் போன பணம் அல்லவா? ஆகவே, இலட்சக்கணக்கில் அல்ல, கோடிக்கணக்கான ரூபாய், அதில் ஊழல் நடப்பதற்கு வழியிருக்கிறது. சீசரின் மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவளாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப்போல, நம்முடைய நாவலர், அவர்கள் இம்மாதிரி விவகாரத்தில் ஈடுபடக் கூடாது. எனவே, அதிலே பணம் தருவார்களேயானால் முதலமைச்சருடைய நிதியின் கணக்கை இந்த மன்றம் தணிக்கை செய்யும். எங்களுக்குக் கேட்க உரிமை வேண்டும். அது ஆடிட்டர் ஜெனரலின் ரிப்போர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் உரை என்றால் என்ன? அது நூலுக்கு ஒரு பாயிரம் போன்றது. பட்ஜெட் என்பது நூல் மாதிரி. கவர்னர் தன் உரையில் கேர்ட்டுக் காட்டுவார் லைட்டாக பாயின்ட் 1. பாயின்ட் 2, பாயின்ட் 3 என்று படித்துக் காட்டுவார் கவர்னர், இப்போதுதான் சொன்னீர்கள். என்ன சொன்னீர்கள்? கவர்னர் உரையிலேதான் சொன்னீர்கள். (Free Trade Zone) ஒன்று வைக்கிறேன் என்று ரொம்பப் பிரமாதமாகப் பேசி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதற்காக ஒரு அணா ஒதுக்கி இருக்கிறீர்களா என்று பார்த்தால் காணவில்லை.

போன பட்ஜெட்டிலே, சார், மாவட்டம் பிரிப்பதே பெரிய பேச்சாகப் போய்விட்டது. அவரவர்களுடைய தொகுதி வேலைகள் எல்லாம் கூட கிடந்துவிடுகின்ற அளவுக்கு டைவர்ட் பண்ணிவிட்டீர்கள். எல்லோரும் வேறு பிரச்சினைகளையே விட்டுவிட்டீர்கள். அவரவர்கள் மாவட்டம், மாவட்டம் என்று சொல்லி எந்த மாவட்டத்தைப் பிரிக்கலாம் என்றெல்லாம் சொல்லி எங்களுடைய ஊர் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற வகையில் நிலைமையை மாற்றிவிட்டீர்கள். அப்புறம் என்ன ஆச்சு? அதாவது இதுதான் உங்களுடைய சிந்தனா

1984 மார்ச் 8]

[திரு. துரைமுருகன்]

சக்தியிலே உதித்த புத்தம் புதிய திட்டம் என்ற வகையிலே மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள். அவ்வளவு பெரிய திட்டத்திற்காக மாவட்டங்களைப் பிரிக்கின்ற திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எவ்வளவு? மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு என்று ஒதுக்கியதைத் தவிர வேறு ஒரு அணாகூட ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே விளம்பரத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்வதும், ஜனங்களின் மத்தியிலே 10 நாட்களுக்கு அதே பேச்சாக இருப்பதும், அப்படிப் பேசியதற்குப் பிறகு விட்டு விடுவது என்ற வகையிலேதான் வேலைகளைச் செய்கிறீர்கள்.

இங்கே வந்து பத்திரிகையில் பார்த்தால்

Tamil Nadu Government's massive drive for creation of self-employment opportunities for technically trained youth

என்று எக்ஸ்பிரஸ், ஹிண்டு, தினமணி-இவை நம்முடைய ஊர் எத்திரிகை, மற்ற பத்திரிகைகளில் என்ன போட்டார்களோ தெரியவில்லை. பத்திரிகைகளில் போட்டார்கள். அப்படிப் போட்டு, நம்முடைய சாரதியின் படத்தையும் போட்டிருக்கிறார்கள், பரவாயில்லை, அவர் எங்கள் ஊர் மந்திரி. ஆகவே இதிலே நம்முடைய முதலமைச்சரும் இருக்கிறார், திரு. விஜய சாரதி அரிசன நலத்துறை அமைச்சரும் இருக்கிறார். இவர்கள் இரண்டுபேரும் இருக்கின்றபோது நான் என்ன? என்று சீப் செக்கரட்டரியும் இருக்கிறார். ஆக இவ்வளவு பெரிய செலவு செய்து இவ்வளவு பெரிய திட்டம் போட்டு விளம்பரம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்தத் திட்டம்

Tamil Nadu Government's massive drive for creation of self-employment opportunities for technically trained youth

என்று வந்திருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு, இது வந்த நாளிலே இருந்து இந்தப் பேப்பரைத் தூக்கி மடித்து வைத்துக் கொண்டு—இதெல்லாம் நாவலரிடம் படித்த பழக்கம்தான் அதை கூட பண்ணி வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிறேன், பார்க்கிறேன். ஒரு அணாகூட கிடையாது. கடைசியில் படித்துப் பார்த்தால், என்ன என்று பார்த்தால் இது சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஸ்கீம். முழுக்க முழுக்க அந்த அம்மாவுடைய ஸ்கீம். ஆகவே இதிலே திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களின் படத்தைப் போட்டிருந்தால் சரி. அதாவது ட்ரைசம் ஃபார் வீக்கர் செக்ஷன்-க்கு என்று அதாவது பாவிடெக்னிக்ஸுளிலே படித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கென்று போடப்பட்டிருக்கின்ற திட்டம். அதாவது இது சென்ட் பெர்சன்ட் அவர்களுடைய ஸ்கீம்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 8]

அப்படி இருக்கும்போது அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று இவர்கள் சொல்கிறார்களாம். அப்படி என்றால் சொல்கிறவர்களுக்கே இவ்வளவு பெரிய விளம்பரம் என்றால், கொடுக்கின்றவர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய விளம்பரம் போடவேண்டும்?

ஆக, இப்படி விளம்பரங்களைப் போட்டே கவர்ன்மென்டை முடிவிட வேண்டும் என்று முடிவு பண்ணிவிட்டிருக்கிறா? ஒரு நாளைக்கு ஒரு திட்டம்; நேற்று கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. குழந்தைவேலு அவர்கள் என்றைக்கு நம்முடைய பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடக்கும் என்று அறிவித்தார்கள். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வந்தால் நம்முடைய ஊர் ப்ரெசிடென்டை எல்லாம் சரிப்படுத்த வேண்டாமா என்றெல்லாம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆளும் கட்சியிலே இருந்து பொதுச் செயலாளர் மற்றவர்கள் எல்லாம் பறக்கிறார்கள். வேட்பாளர்களைத் தேடி, மழை வந்து விட்டது; ஆகவே அது நின்று விட்டது; ஒஹோ சரி. நாம் நினைத்தது கரெக்ட். இது வராது. வாராத் தேர்தல் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் என்று கவியரங்கம் பாடிவிட்டார்கள்.

அடுத்து இன்னொன்று. இந்தத் தேர்தல் தப்பித் தவறி ஒருக்கால் நடந்தால் என்ன நிலைமை? ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்கள் இரண்டு பகுதியாக நடத்தப்படும். ஒரு பகுதி வாக்குப்பதிவு 19-4-84 அன்று. இன்னொன்று 23-4-84 அன்று. இதற்கிடையிலே நான்கு நாட்கள் வித்தியாசம் இருக்கின்றது. ஏன் இந்த வித்தியாசம் என்று கேட்டால் நாங்கள் திருநெல்வேலியிலே இருந்து போலீஸ் நார்த் ஆற்காட்டிற்குக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆகவே அதனால் தப்பு இல்லை என்று விட்டுவிடலாம். முனிசிபாலிட்டி தேர்தல் வாக்குப்பதிவு 28-4-84. அது வேறு. அதற்கு வேறு டைரக்டர், இதற்கு வேறு டைரக்டர். ஆகவே ஒட்டு எண்ணுவது என்றைக்கு என்று கேட்டால் 29-4-84 அன்று. அதாவது 19-4-84 அன்று போட்ட ஓட்டு 29-4-84 வரை பெட்டிக்குள்ளே இருந்து அன்றைக்குதான் எடுப்பார்களாம். What is the necessity. 10 நாட்கள் ஓட்டுப் பெட்டியிலே மூட்டை கட்டி வைப்பதன் மர்மம் என்ன? திருச்செந்தூர் வருமா? தில்லுமூல்லு நடக்குமா? ஓட்டுப் பெட்டி மாறுமா? இப்படி ஒரு சந்தேகத்திற்கு இடத்தை நீங்களே ஏற்படுத்துகிறீர்கள். கையிலே காசு, வாயிலே தோசை என்ற அளவிலே அதாவது ஆச்சு, போச்சு என்ற அளவிலே ஓட்டுப் போடு, எண்ணு, அவர் தோற்றார், இவர் ஜெயித்தார், போங்கய்யா வீட்டுக்கு, போடுங்களய்யா மாலையை, அல்லது வெட்டி மடியுங்கள், போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போங்கள், என்றெல்லாம் போகவேண்டியது தானே. அப்படிச் செய்யாமல் ஓட்டுப் பெட்டியினைப் பத்து நாட்கள் பாதுகாப்பது

1984 மார்ச் 8]

[திரு. துரைமுருகன்]

யார் பொறுப்பு? நிலைமை என்ன? ஒட்டுப் பெட்டி மாறுமா, மாறாதா? எத்தனையோ மாற்றுகிறீர்கள், இது என்ன உங்களுக்கு பெரியது? ஒட்டுப் பெட்டிதானே, இதை மாற்ற முடியாதா? ஆகவே அந்தத் தேர்தல் நடக்காது. நடந்தால் அது ஊழலுடன் பிறக்கும். குண்டலத்தோடு பிறந்தான் கர்ணன்; வில்லோடு பிறந்தான் சிதை; ஊழலோடு பிறந்தது பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் என்றுதான் கொண்டு வருகிறீர்கள்..... (மணியடிக்கப் பெற்றது)..... இதோ முடித்து விடுகிறேன். ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

நாவலர் இந்தக் கருத்தை ஒத்துக் கொள்வார் என்று கருதுகிறேன். ஜனநாயகத்தில் ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி இருக்க வேண்டும்; கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும். கருத்துக்களுக்கு எதிர்க் கருத்து சொல்ல வேண்டும், இரண்டையும் மக்கள் கேட்க வேண்டும். நாட்டு மக்களுடைய மனதை ஈர்க்க வேண்டும். ஈர்த்ததற்குப் பிறகு மக்களைத் தன் பக்கம்தான் ஈர்க்க வேண்டும். அது தான் முறை. இன்றைக்கு என்ன தெரியுமா? கவர்ன்மென்ட் எல்லா லைப்ரரிகளுக்கும் ஒரு ஆர்டரை ஸ்டிரிக்டாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். என்ன தெரியுமா சார்? பஞ்சாயத்துக்களிலே எல்லாம் முரசொலி வாங்கக் கூடாது; தினகரன் வாங்கக் கூடாது; விடுதலை வாங்கக் கூடாது. நாவலர் இந்த இடத்திலே இருந்திருந்தால் மனசு கஷ்டப்படும்; ஏனென்றால் விடுதலை வாங்கக் கூடாது—குங்குமம் வாங்கக் கூடாது; முத்தாரம் வாங்கக் கூடாது; தீக்கதிர் வாங்கக் கூடாது; ஜனசக்தி வாங்கக் கூடாது என்று எதிர்க்கட்சிகள் நடத்துகிற பத்திரிகைகளையெல்லாம் லைப்ரரியிலே வாங்கக் கூடாது என்று ஒரு ஆர்டரைப் போட்டு நசுக்குகிறார்கள்—இது ஜனநாயகத்தினுடைய படுகொலை என்று பொருள் அல்லவா?

(முற்பகல் 11-30)

ஒரு தடவை நாவலர் அவர்கள் காங்கேய நல்லூரில் பேசினார்கள். அப்பொழுது கோவிலில் மணி டாண், டாண் என்று அடித்தார்கள். அப்பொழுது நான் சின்ன பிள்ளை; எதிரிலே உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நெடுஞ்செழியன் பேசுகிறார். அவர் அறிவுக் கருத்துக்கள் மக்கள் மத்தியிலே புகுந்து அவர்களைத் தன் பக்கம் ஈர்த்து விடக் கூடாது என்று எண்ணுகிற ஆண்டவன் மணியை டாண், டாண் என்று அடிக்கச் சொல்கிறான். மணி ஓசைக்குப் பிறகு என் ஓசை கேட்கும் என்று சொன்ன நாவலரிடத்திலே அதையே சொல்கிறேன். நீங்கள் போடுகிற இந்தக் கட்டுத் திட்டத்தை மீறி தீக்கதிர் பாயும், ஜனசக்தி எழுந்திருக்கும், முரசொலி உதிக்கும், தினகரன் உதித்தே தீருவான் என்பதை மட்டும் மறந்து விடக் கூடாது. என்ன? இத்தகைய ஒரு ஜனநாயகக் கொடுமை எந்த நாட்டிலாவது நடப்பது உண்டா? சரி, கிடையாது.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 8]

அதற்குப் பிறகு இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். இந்தத் திட்டத்திலே சோஷியல் வெல்பேர் ஸ்கீம்ஸ் எங்காவது நடத்துகிறார்களா? தொழிற்சாலை உண்டா? சார், எங்கள் ஊரில் நிறைய மிலிட்டரி காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பட்டாளத்திலே இருந்த போது, அந்தக் காலத்திலே நான் ராஞ்சியிலே என்ன பண்ணினேன் தெரியுமா என்று புளுகை விட்டுக் கொண்டே இருப்பான். மிலிட்டரி புளுகு என்று சொல்வோம். அந்த மாதிரி பாணியில் காகிதத் தொழிற்சாலை புகளூரில் ரூ. 196 கோடியில் வரும் என்று இப்படி 5 ஆண்டுகளாக பட்ஜெட்டைப் புரட்டினால் போதும் காகிதத் தொழிற்சாலை, காகிதத் தொழிற்சாலை. ரொம்ப போரடிக்கிறது சார். காகிதமும் வந்த பாடிஸ்ஸை. இப்படியே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர வேறு ஏதாவது உண்டா?

அரிசனங்களைப் பொறுத்த வரையில் ரூ. 303 கோடி செலவு செய்வதாகச் சொன்னீர்களே. பெரிய விளம்பரப்படுத்தினீர்களே, அண்ணா பிறந்த நாள் விழாவிலே விளம்பரம் கொடுத்தீர்களே, அதிலே 93,000 வீடுகள் கட்டப்பட்டன என்றும் 85,000 மனைப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டன என்றும் 700 மாணவர் இல்லங்கள் கட்டப்பட்டன என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்களே, ரூ. 303 கோடியில் செய்துள்ளதாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்களே, எங்கே என்று கேட்டேன். நாவலர், வேளை வருகிற பொழுது நாளை ஒரு நாள் சொல்லப்படும் என்று சொன்னார். பட்ஜெட்டிலே இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இந்தப் பயல் கேட்டானே, அவனுக்காகவாவது போடுவோம் என்று போட்டிருக்கிறீர்களா என்று பார்த்தால், மூச்சே இல்லையே. விளம்பரமெல்லாம் செய்தீர்கள். சீனி சக்கர சித்தப்பா, நாக்கிலே வைத்து சுவைத்துப் பாரப்பா என்று எழுதிப் போட்டிருக்கிறீர்களே தவிர, இதிலே ஏதாவது ஒரு திட்டம் உண்டா? ஒரு இண்டஸ்ட்ரி உண்டா? அப்படி என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஆகையினாலே அந்தத் திட்டம் பொறுத்தவரையிலும் எதையும் செய்தது கிடையாது.

சமூக நல அமைப்புகள் மூலம் நடத்தப்படும் அரிசனங்களுக்கான பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கு இதுவரையில் சத்துணவு கிடையாது. பழைய நிலைக்கே வந்தாயிற்று. இந்தத் திட்டத்திலே கூட அந்தப் பள்ளிக்கூடம் நடக்கிற அன்றைக்கு மட்டும் தான் சோறு. முன்பெல்லாம் மாதம் 30 நாடும் சோறு தீபாவளிக்கும் பொங்கலுக்கும் சோறு இருந்ததை எவ்வளவு லைட்டாக மாடிபை பண்ணி இருக்கிறார்கள்? காமராஜர் அதைத்தான் செய்தார். காமராஜர் மதிய உணவு என்றார், நீங்கள் சத்துணவு என்கிறீர்கள். ஆனால் இன்னொன்றும் பார்க்க வேண்டும். இதிலே சத்துணவு என்றுதான் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால், வெளியேபோர்டில் முதலமைச்சரின் சத்துணவுத் திட்டம் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். Why not you put it up in the same way here? முதலமைச்சருடைய சத்துணவுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது என்று

1984 மார்ச் 21

[திரு. துரைமுருகன்]

ஏன் சொல்லவில்லை. இங்கே சத்துணவு. அங்கே வெளியிலே முதலமைச்சரின் சத்துணவுத் திட்டம். அதிலே ஏதாவது ஒரு கேஸ் போட்டால்தான் சரியாக வரும். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அதுவும் சரியாக அமுலாகவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டுமானால் ஏற்கனவே ரோடு போட்டார்கள். அதைப் பற்றி ஒன்றே ஒன்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு உட்கார்ந்து விடுகிறேன்.

False bills were submitted on road laying programmes under self-sufficiency schemes. In one case, as per records, within a week after the construction of a road was finished, it was repaired. When Auditors demanded an explanation, one official wrote back saying that the road had been washed away by floods.

ரோடு போட்டிருக்கிறீர்களே எங்கே அப்பா ரோடு ஏன் கேட்டால் அது வெள்ளத்திலே அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டு தன்னிறைவுத் திட்டத்தினுடைய லாபம். ஆகவே ஒன்று சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை குன்ற வைத்து, தமிழ்க் கலர்ச்சாரத்தை அழிய வைத்து, தமிழ்க் கலாச்சாரம் என்றவுடன் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. நாவலர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். தமிழ்க் கலையும், பண்பாடும் என்பதில் சந்தி வர வேண்டுமா இல்லையா? எனக்குத் தெரியவில்லை கேட்கிறேன். தமிழ்க் கலையும் பண்பாடும் என்று இருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் வளர்ச்சியோ, தொழில் வளர்ச்சியோ, சமுதாய மேம்பாடோ, உருப்படியான திட்டமோ ஒன்றுமே இல்லாமல், இருப்பதை வாரியெடுத்து எல்லாவற்றையும் கலக்கி, இந்தச் சத்துணவிலே எல்லாவற்றையும் போட்டு கலக்குகிறீர்களே, அப்படி கலக்கிப் போட்டுக்கொண்டு வந்திருப்பது இந்த பட்ஜெட். இந்த நாட்டிலே ஏழை மக்களுக்கு, படித்த வர்க்கத்திற்கு, வேலையில்லாத தண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு வழியற்று கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட், ஒரு சாதாரண சினிமா நோட்டீசிக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத, அதற்கு கூட ஒப்பிட முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது இந்த நிதி நிலை அறிக்கை. இதை தயாரிப்பதற்கு மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய என்னுடைய நாவலர் தேவையில்லை. முதல் வருடம் பி.ஏ., யில் ஆன்சிலரி சப்ஜெக்ட் எடுத்து படிக்கிற பையனே கூட போதும். அவனிடம் கொடுத்திருந்தால் இதை விட நல்ல பட்ஜெட்டை தயாரித்து இருப்பான் என்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 8]

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்பாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றுகிற வாய்ப்பு பெற்றதற்கு நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்கு உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல முயன்றார்கள். பேச்சிலே இருக்கிற நியாயங்களைக் காட்டிலும் அவருடைய நடிப்பு பார்ப்பதற்கு நன்றாகவே இருந்தது. நகைச்சுவை இருந்ததே தவிர அதிலே நியாயங்கள் தெரியவில்லை என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே ஐந்தாவது பட்டஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 62 இலட்சம் வாக்குகளைப் பெற்று 1980 ஆம் ஆண்டு தேர்தலிலே மாபெரும் வெற்றியை பெற்ற நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்குப் படைத்திருக்கிற இந்த பட்டஜெட்டைத்தான் கடைசி பட்டஜெட்டாக இருக்கக் கூடும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து தெரிவித்தார்கள். தேர்தல் வருகிறபோது வரட்டும். அப்படி ஒரு வேளை தேர்தல் உரிய நேரத்தில் வரவேண்டுமென்று சொன்னால் அடுத்த ஆண்டு ஓட் ஆன் அக்கவுண்ட்ஸ் வருவதற்குரிய வாய்ப்பு நமக்கு இருக்கிறது இது கடைசி பட்டஜெட் என்று ஒருவேளை கேலி பேசுகிற வகையிலே சொல்லியிருப்பார்களானால் ஒன்றை தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். இந்த பட்டஜெட் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்கிற சாவுப் பெட்டியிலே அடித்திருக்கிற கடைசி ஆணியாக—

The last nail struck on the Coffin of the D.M.K. Party—

இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திரும்பவும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் ஆட்சிக்கு வரும் என்று கட்டியம் கூறுகிற பட்டஜெட்டாக இது இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

ஏழை நடுத்தர மக்கள் வயிற்றில் பால் வார்த்திருக்கிற பட்டஜெட்டாக இது இருக்கிறது. அரசு ஊழியர்களின் வேதனைப் பிணிகளை ஆற்றுகிற அரும் மருந்தாக இந்த பட்டஜெட் இருக்கிறது விவசாயிகள் வாழ்வில் ஒளி விளக்காக திகழ்கின்ற பட்டஜெட்டாக இது இருக்கிறது. வருங்கால சந்ததியினர்களை மனதிலே வைத்துள்ள பட்டஜெட்டாக இது இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கெல்லாம் வழி காட்டியாக இருக்கிற திட்டங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு பட்டஜெட்டாக இது இருக்கிறது. நம்முடைய பட்டஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஹ்யூமன் டெவலப்

1984 மார்ச் 8] [திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

மெண்டில் '' நாம் காட்டியிருக்கின்ற அக்கறை முந்தைய ஆண்டு களைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டில் அதிகம் என்று அனைத்து துறைகளிலும் இருப்பவர்களும், வல்லுநர்களும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பல்கிவாலா அவர்கள் எழுதிய ' வீ தி பீபிள் ' என்ற புத்தகத்திலிருந்து படித்துக் காட்டினார்கள். பதிலுரையாக ஹ்யூமன் டெவலப் மெண்டில் இந்த அரசு காட்டியிருக்கின்ற அக்கரையைக் குறித்து, அதே ' வீ தி பீபிள் ' புத்தகத்தில் 109-ஆம் பக்கம், மூன்றாவது பத்தியை அவரும் புரட்டி பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே சொல்கிறார்

Investment in human development is more productive than investment in physical assets and, moreover, it leads to a faster rate of national growth. We have paid too little attention to human development in the past. Particularly in the fields of education, medical and public health, nutrition and family planning.

என்று அதே பல்கிவாலா அவர்கள் அதே புத்தகத்தில் ஹ்யூமன் டெவலப்மெண்ட் குறித்து நாம் காட்ட வேண்டிய அக்கறை பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசுகள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட முறையில் ஹ்யூமன் டெவலப்மெண்டுக்காக அதிகமான அக்கறை அல்ல ஒரு அற்ப அக்கறை கூட சரிவரக் காட்டவில்லை, என்ற குற்றச்சாட்டைக்கூட அந்தப் புத்தகத்திலேயே 109-ஆவது பக்கத்திலே அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

1980-ம் ஆண்டில் மரியாதைக்குரிய இரயில்வே அமைச்சர் கேதார் பாண்டே அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே தந்த உறுதிமொழிக்குப் பின்னாலே இந்த ஆண்டு இரயில்வே பட்ஜெட் வெளியிடப்பட்ட போது மிகப் பெரிய எதிர்பார்ப்போடு தமிழக மக்கள் இருந்தார்கள். கருர்—திண்டுக்கல் அகல இரயில் பாதை, மதுரை—தூத்துக்குடி அகல இரயில் பாதை, மெட்ராஸ் ரேப்பிட்டிரான்ஸ்போர்ட் ஸ்கீம் போன்றவற்றிற்கு அதிகமான அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்ற குறை, மனஆதங்கம் நமக்கு நிறைய இருக்கிறது. தி பிக் டிரையாங்கிள் அல்லது தி கோல்டன் டிரையாங்கிள் என்று சொல்லக்கூடிய டெல்லி, கல்கத்தா, பம்பாய்க்கு காட்டப்படுகின்ற அக்கறை இந்த ஆண்டு இரயில்வே பட்ஜெட்டிலே தமிழகத்திற்கு காட்டப்படவில்லை என்ற மன ஆதங்கம் நம்முடைய மக்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஆறுதல் தருகின்ற அளவிலே நம்முடைய பட்ஜெட் அமைந்து இருக்கிறது. 1984-85 பட்ஜெட் படிமத்திய அரசாங்கம் ஏறத்தாழ 873 கோடி ரூபாய்களை ஈட்டக்கூடிய அளவிற்கு

[திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

[1984 மார்ச் 8]

இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மாநிலங்கள் 73 கோடி ரூபாய் இழக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டுதான் இந்த அரசு திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. நல்ல திட்டங்களை படைத்துத் தந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மத்திய மாநில உறவுகள் சீர்படுத்துவதன் மூலமாகவும், பொருளாதார உறவுகளை வலுப்படுத்துவதன் மூலமாகவும் நாம் செய்திட முடியும். என்கின்ற தன்மையில் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக இதிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரை மைய மாநில அரசுகளின் பொருளாதார உறவுகள் எப்படியெல்லாம் வலுப்படவேண்டும் என்று பன்னெடுங்காலமாக வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

We have never failed in our duty on the national aspect.

என்று நான் இங்கே சொல்ல வேண்டும்.

ஓவர் டிராப்டுகளைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். சில மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற போது அதிகப் பற்று நமக்கு எப்படி வந்தது என்று கேள்வி கேட்டார்கள். அதிகப் பற்று வாங்குகின்ற காரணத்தால் நம்முடைய அரசாங்கம் ஆளத் தெரியாத அரசாங்கம் என்றோ, கையாலாகாத அரசாங்கம் என்றோ தவறான கணக்கு அவர்கள் வந்திருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு மெத்தப் பணிவோடு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஓவர் டிராப்ட் வாங்குவது என்பது இதுதான் முதன்முறை அல்ல. 1966-ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் பேரியக்கம் இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஓவர் டிராப்ட் அதிகமாக இருந்திருக்கின்றது. 1972-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த போது 64 கோடி ரூபாய் ஓவர் டிராப்ட் இருந்ததை பின்னாலே மத்திய அரசு கடன் கொடுத்து தீர்த்து வைத்த கதை நெஞ்சிலே நீங்காது நிற்கிறது. 1975-லே ஓவர் டிராப்ட் இருந்ததையும் நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

நம்மைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய மாநிலத்திலே இப்போது ஓவர் டிராப்ட் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களைப்பற்றி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மேலவையிலே விளக்கமாகச் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நான் அதற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை என்றாலும், ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசுக்கு பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறபோது நோட்டு அச்சடித்துக் கொள்ளலாம். வெளி நாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம். வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்தவோ அதற்கு வட்டி

1984 மார்ச் 8]

[திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

கட்டவோ மீண்டும் வெளி நாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்குகிற சூழ்நிலை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. மாநிலங்களுக்குத் தரவேண்டிய பங்கை மத்திய அரசாங்கம் குறைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு இருக்கும் பற்றாக்குறையை சமாளிக்கும் ஆற்றல் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இதெல்லாம் போதாதென்று வரிகளையும் ஏற்றிக் கொள்ளலாம். அது பட்ஜெட்டில் உடனடியாக இல்லை. ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக அவற்றை வாங்கிக் கொள்ளலாம். அத்தகைய ஆற்றல் மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் 1982 ஆம் ஆண்டு இறுதி வரைக்கும் இப்படிப்பட்ட ஓவர் டிராப்ட் வாங்கும் சூழ்நிலை இல்லை என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1980-லே வறட்சி, 1982-83-லே வறட்சி என்று மாறி மாறி வந்தது. தமிழகமே காலியாகும் அளவிற்கு வறட்சி நிலைமைகள் இருந்தபோதிலும் நாம் அவற்றை திறமையாகச் சமாளித்து இருக்கிறோம். மைய அரசாங்கத்தில் இருந்து பெற்ற உதவித் தொகையோடு மாநில அரசாங்கமும் அதிக நிதியை ஒதுக்கி அதைச் சமாளித்த நிலைமைகள் இன்னும் நாட்டு மக்களின் நெஞ்சத்திலே நீங்காது நிற்கின்றன.

ஃபுட் சப்ளிடி மட்டும் ஏறத்தாழ 100 கோடி ஆகியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் ஆண்டுதோறும் சத்துணவுத் திட்டம், பல்பொடி திட்டம், வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் என்று அசாதாரண சூழ்நிலைகள் இந்த மாநிலத்தில் சாதாரணமாக எண்ணிப் பார்க்க முடியாத திட்டங்கள் மூலம் சமாளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயக் கடன்கள், கட்டுறவுக் கடன்கள் வகையில் 710 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நாம் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம். எதிர்பாராது ஏற்பட்ட மின்னெட்டு காரணமாகவும் தொழில் முடக்கம் ஏற்பட்டு உற்பத்தி குறைந்து அதனாலே வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஓவர் டிராப்ட் பற்றி திரு. துரைமுருகன் சொல்கிறபோது நான் ஒன்றை நினைத்துக் கொண்டேன். பிராப்பர்ட்டி டாக்ஸ் 1974க்குப் பிறகு ரிவைஸ் செய்யப்படவில்லை. Property tax is the major source of income for the local bodies அப்படிச் செய்யாததால் ஏற்படுகின்ற வருவாய் இழப்பைக்கூட அரசாங்கம் தான் சரிக்கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறது.

தொடர்ந்து நம்முடைய பிளான் அவுட்லேயை நாம் அதிகப்படுத்திக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம். இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு வரி போட்டு இவைகளை சமாளித்துக் கொள்கின்றபோது என்ட்ரி டாக்ஸ் என்று நாம் சென்ற ஆண்டு கொண்டு வந்தோம். 15 கோடி, 20 கோடி ரூபாய் அதன் மூலம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதன் மூலம்

[திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1984 மார்ச் 8]

பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்கலாம் என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் இருக்கிற பல்வேறு சங்கங்கள், வியாபார பெருங்குடி மக்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னபோது அதை ஜனநாயக உணர்வோடு நாம் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்ட நிலைமையை நான் உங்கள் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசின் சார்பிலே மத்திய அரசாங்கம் எவற்றை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று பல்வேறு பிரச்சினைகளை யோசனையாக தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன். இவை புதியவை அல்ல. ஏற்கெனவே தென் மாநில முதல்வர்கள் மாநாட்டில் இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள்தான். மைய அரசு மாநிலங்களுக்கு நிதி பகிர்ந்தளிக்கும் கொள்கையில் மிகப் பெரிய மாற்றங்களை உடனடியாகச் செய்தாக வேண்டும். பின்தங்கிய மாநிலங்களுக்கு உதவி, கொஞ்சம் வளர்ந்து வருகிற மாநிலங்களுக்கு போதுமான நிதி இல்லை என்ற அந்த முறை மாற்றப் பட்டு, வளர்ந்து வருகிற மாநிலங்களுக்குக் கூட அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்திட வேண்டுமென்று நான் மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மைய அரசு மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கும் நிதி என்பது திட்டவாத்தமான சட்டங்கள் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமே தவிர டிஷ்கிரிஷனரி பேச்சில் இருக்கக்கூடாது it should be on a statuter basis என்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஒரு மாநிலம் வெள்ளத்தினாலோ, வறட்சியினாலோ பாதிக்கப் படுகிறபோது மைய அரசு தருகின்ற ஒதுக்கீடு திட்ட ஒதுக்கீடுகளுக்குக் கூடுதலாக இருக்க வேண்டுமே தவிர ஆண்டுத் திட்டங்களில் வைக்கின்ற அடிப்படையை நிறுத்திட வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகிறேன்.

மைய அரசின் வளர்ச்சி நிவாரண நிதி 75 விழுக்காடு மானியமாக இருக்க வேண்டும் ; 25 விழுக்காடு கடனாக கொடுக்கப்பட வேண்டும். வெள்ளம், புயல் நிவாரணம் 100 விழுக்காடு மானியமாக இருக்க வேண்டும். நிதி ஆய்வுக்குழு மாநிலங்களுக்கு சரியான பிரதிநிதித்துவம் தந்து, அதை நிரந்தரமானதாக ஆக்கிட வேண்டும்.

The State should have access to the Foreign Exchange in proportion to the Foreign Exchange component of the plan.

என்ற அந்த யோசனையைக்கூட நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 8] [திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

மாநில அரசு கடன் தொகையைத் தள்ளுபடி செய்வதன் மூலமாக, இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் மைய அரசு மாநிலங்களுக்கு கைகொடுக்கின்ற அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அப்படி நான் சொல்லுகிற போது இந்த மாமன்றத்தினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இப்படிப்பட்ட சுமுகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்குத் தானே சர்க்காரியா கமிஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கலாம். நியமிக்கப்பட்ட அந்த சர்க்காரியா கமிஷன் நல்ல தீர்ப்பு தரும் என்ற நம்பிக்கை தமிழக மக்களுக்கு நிறையவே இருக்கிறது. ஆனால் ஏழு மாத காலமாக சர்க்காரியா கமிஷன் ஒரே ஒரு கொஸ்டினேயரைத்தான் தர முடிந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறபோது, இதிலே இன்னும் அதிகமாக வேகம் இருக்க வேண்டுமென்று மாநிலங்கள் எதிர்பார்ப்பதிலே நியாயம் இருக்கிறது. விரக்தியினுடைய விளிம்புக்கு இந்த எண்ணம் போய் விடாத அளவுக்கு சர்க்காரியா கமிஷன் தன்னுடைய பணியை விரைவிலே முடிக்க வேண்டுமென்று கூட நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மாநில அரசு பொறுப்பேற்ற நாள் முதல் மைய அரசுதான் பொறுப்பு என்று பல்வேறு நேரங்களிலே சுட்டிக்காட்டியுள்ள போதிலும் அவ்வப்போது ஏற்படுகிற சூழ்நிலைகளை திறமையாகச் சமாளித்திருக்கிற உண்மையை நான் எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்கள், கம்பெனித் தொழிலாளர்கள், நிலமற்ற விவசாயிகள் என்று மூன்று பிரிவுகளாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு—1974-ஆம் ஆண்டிலே ஒரு செலக்ஷன் கிரேடு அடிப்படை ஊழியர் பெற்ற சம்பளம் சென்னையிலே 397 ரூபாய். 1983-ஆம் ஆண்டு அது 856 ரூபாயாக உயர்ந்தது. அது 116 விழுக்காடு அதிகமாக இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் 332 ரூபாய் என்று இருந்தது. இன்றைக்கு 783 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆக, நாம் அந்த அளவுக்கு உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 1983-ல் மட்டும் அகவிலைப் படியை 5 முறை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். 1978-லிருந்து 22 முறை, விலைவாசி உயர்வுக்கு ஏற்றபடி அரசு ஊழியர்களுக்கு விலைவாசி உயர்வை சமாளிப்பதற்காக, அகவிலைப் படியை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

நிலமற்ற விவசாய கூலிகளுடைய உயர்வை மனதிலே வைத்துத் தான் தமிழக அரசு 18,716 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருக்கிறது. காய்கறி விற்பனைக்குக் கூட நியாய விலைக் கடைகளை திறந்து வழங்கி வருகிறோம். விலைவாசி ஏற்றத்தினால் சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று நாம் எடுத்திருக்கிற முடிவினால் மிகப் பெரிய வெற்றி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1984 மார்ச் 8]

அடுத்து, மொத்த விலைக் குறியீடு பற்றி ஒரு புள்ளி விவரத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1978-79-ஆம் ஆண்டு 206.5 ஆக ஆல் இந்தியா மொத்த விலைக் குறியீடு இருந்தது. தமிழ்நாட்டில் அது 199.4 ஆக இருந்தது. 1979-80-ஆம் ஆண்டு 248.1 ஆக இருந்த மொத்த விலைக் குறியீடு தமிழ்நாட்டில் 225.2 ஆக இருந்தது. 1980-81-ஆம் ஆண்டு 278.4 ஆக இருந்த மொத்த விலைக் குறியீடு தமிழ்நாட்டில் 263.9 ஆக இருந்தது என்ற விவரத்தை நான் இங்கே தெரிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

கன்ஸ்யூமர் பிரைஸ் இன்டக்ஸ் ஃபார் இண்டஸ்டிரியல் ஒர்கர்ஸ்—1960-ஆம் ஆண்டை பேசிசாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் மாற்றம் வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பெர் கார்பிட்டா இன்கம்மைப் பொறுத்த வரைக்கும் 1974-79-ஆம் ஆண்டின் கரண்ட் பிரைஸெஸ் 826 என்றும், கான்ஸ்டன்ட் பிரைஸ் 516 என்றும் இருக்கிறது. ஆனால் 1981-82-ஆம் ஆண்டில் பெர் கார்பிட்டா இன்கம் 1,373 ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆட் கரண்ட் பிரைஸெஸ் அதைப்போன்று கான்ஸ்டன்ட் பிரைஸ் 667 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தையும் உங்கள் முன்னாலே வைப்பதை நான் பெருமையாக எண்ணுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

1866-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பட்ஜெட் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து மார்ச் 31-ஆம் தேதி வரைக்கும் என்றிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் ஆண்டை, பெரிய மாற்றத்தை, புரட்சிகரமான மாற்றத்தை நம்முடைய அரசு நவம்பர் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து பட்ஜெட் துவங்குகின்ற மாற்றம் வந்தால், மிகப் பெரிய சாதனைகளை செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. நம்முடைய ஆட்சியில் மேலும் பல சாதனைகளை சாதிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

நம்முடைய ஆட்சியைப் பொறுத்தவரை, ஆண்டுக்காண்டு புதுப்புதுத் திட்டங்களை பட்ஜெட்டிலே தந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

1980-ஆம் ஆண்டிலே தன்னிறைவுத் திட்டம்.

1981-ஆம் ஆண்டிலே உலகத் தமிழ் மாநாடு.

1982-ஆம் ஆண்டு சத்துணவுத் திட்டம்—இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டுகிற திட்டம்—தஞ்சையிலே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக திட்டம்—பாடித் திட்டம்.

1984 மார்ச் 8] [திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

1983-ஆம் ஆண்டிலே கிருஷ்ணா நதி நீர்த்திட்டம்.

1984-ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட்டை நாம் புரட்டி பார்க்கிறபோது இந்த ஆண்டு அரசு ஊழியர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நாம் தந்திருக்கிற திட்டங்கள், அனைத்து மாநிலங்கள் வைத்திருக்கிற பட்ஜெட்டைக் காட்டிலும், நம்முடைய மாநில பட்ஜெட் வழி காட்டியாக

Human resources development-க்கு

வழி வகுக்கிற ஒரு பட்ஜெட்—ஆக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

45 மாதகாலத்தில் வியத்தகு சாதனைகளை புரிந்த இந்த அரசாங்கத்தை மதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள், இந்த மாமன்றத்திலோ அல்லது வெளியிலோ பாராட்டியிருக்கிறார்களா?

சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, தட்டேந்தும் தரித்திர நாராயணர்களாக ஆக்கும் திட்டம் சத்துணவுத் திட்டம் என்று சொன்னார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது யாருக்குத் தன்னிறைவு என்று கேட்டார்கள்? உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பற்றி கொச்சை மொழியில் ஏளனமாக கக்கூஸ் மாநாடு என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சார்பில் கலந்து கொள்ளவும் இல்லை. கிருஷ்ணா நதிநீர்த் திட்டம் வரும் என்று அறிவித்தபோது, கெட்டிக்காரத் தம்பியும், அப்பாவி அண்ணனும் என்ற கதையைச் சொன்னார்கள். தண்ணீர் வருமா என்று எழுதினார்கள். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில், நாங்கள் சிறைக்குப்போவோம் என்று சொல்லி, போராடி சிறைக்குச் சென்றார்கள். அதையும் பாராட்டவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே அரசு ஊழியர்களுக்கு சலுகைகள் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி செய்தியாளர்களிடம் பேசும் போதும், அல்லது சட்டமன்றத்திலே பேசும்போதும் 5,000 தானே கொடுக்கிறார்கள் என்று கேலி பேசினார்கள். ஓய்வு பெற்ற போது ரூ. 10,000 அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பது எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதை அரசு ஊழியர்கள் அனைவரும் பாராட்டி வரவேற்றிருக்கிறார்கள். என். ஜி. ஜி. ஓ. சங்கத்தின் தலைவரான சிவ இளங்கோ போன்றவர்கள் இந்த மாநில அரசு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் வழியாக இருக்கிறது என்று பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாராட்டுகிற மனம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வராது. அதுமட்டுமல்ல, 1978-லிருந்து ஏறத்தாழ 27 முறை அகவிலைப் படிக்களை உயர்த்திக் காட்டிய இந்த அரசாங்கம் ஓய்வு பெற்றால் ரூ. 10,000 என்று கூறியபோது வட்டிக் கணக்கைப் பார்த்தார்கள். இதே சட்டமன்றத்திலே ஆட்டைத் தூக்கி

[திரு ஜே. சி. டி. பிபாகரன்]

[1984 மார்ச் 8]

மாட்டிலே போட்டு, மாட்டை தூக்கி ஆட்டிலே போட்டு, வட்டித் தொகை எவ்வளவு என்ற கணக்கை கேட்டார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் பெரிய அதிர்ச்சி தரும் வகையில், புதியதாக சேர்ந்த வர்கள் ஏறத்தாழ ரூ. 30,000 பெறக்கூடிய அறிவிப்பை அரசு ஊழியர்கள் அனைவரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். இதிலே மிக மிக முக்கியமான ஒரு கருத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஓய்வு பெற்றால் தருகின்ற பணத்தை ரிடையர்மென்ட் பெனிபிட் என்ற அடிப்படையிலே தரப்படும் என்று சொன்னால், அது இன்கம் டாக்ஸ் கணக்கிலே ஈர்க்கப்படலாம். அதை மாற்றி பிராவிடண்ட் பண்ட் கிராஜிவிட்டி என்று வருகிறபோது அதற்கு நோ இன்கம் டாக்ஸ். அந்த அடிப்படையிலே அரசு ஊழியர்கள் சேமிக்கும் பழக்கம் இல்லாதவர்கள். வாய்க்கும் வயிற்றுக்கும் கஷ்டப்படு கின்ற அந்த அரசு ஊழியர்கள் மாதம் ரூ. 20-க்கு சேமிக்க வேண்டு மென்று வைத்திருக்கிறார்கள். பிராவிடண்ட் பண்டிலிருக்கிற பணத்தை அவ்வப்போது லோனாக வாங்கிவிடுகிறார்கள். ரிடையர் ஆகும்போது ரூ. 2, 3 ஆயிரம் கூட கிடைப்பதில்லை. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு முழு தொகையும் கிடைக்கும் வகையில் செய்திருக்கிறார்கள். அரசு ஊழியர்களின் குடும்பத்தி லுள்ளவர்கள், என்னுடைய கணவன் ஓய்வு பெற்றால், என் னுடைய தந்தை ஓய்வு பெற்றால், பெரும் தொகை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து வரவேற்றிருக்கிறார்கள். பெனிபிஷியரிஸ் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் இன்னும் கேலிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன் னேற்றக் கழக ஆட்சிதான் இரண்டு முறை ஊதியக் குழுவை போட்டிருக்கின்ற ஒரே அரசாங்கம்—புரட்சித் தலைவருடைய அரசாங்கம். இது தவிர, ரிவிஷன் ஆப் ஸ்கேல்ஸ் ஆப் பே—அரசு ஊழியர்கள் 1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து போராடுகிறார்கள். எல்லா வழக்குகளையும் வாபஸ் பெற்ற அரசாங்கம் புரட்சித் தலைவருடைய அரசாங்கம் என்பதற்கு உதாரணமாகச் சொல் கிறேன்.

12 பேர்களுக்குக் கடுங்காவல் தண்டனை. 524 பேர்கள் மீது வழக்கு. எல்லா வழக்குகளையும் வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டு இருப்பதற்காக அரசு ஊழியர்கள் இன்றைக்குப் பாராட்டி மெச் சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1974-லே பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பட்ட பாட்டினை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தராத திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது, அவர்களுடைய அவல நிலைமையை போக்கமுடியாமல் இருந்தது. தி.மு. கழகம், தற்போது பட்டதாரி தொகுதியிலே தேர்தல் நடை பெறுகிறபோது. அந்தப் பட்டதாரி வாக்காளர்கள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு காத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு வந்தபிறகு தான் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மீது போட்ட வழக்குகளை, குடந்தை மாநாட்டிலே புரட்சித்தலைவராலே, 1978 ஆம் ஆண்டில் வாபஸ் பெறப்பட்டது. எனவே தேர்தல் எப்போது

1984 மார்ச் 8] [திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

வரும், புரட்சித் தலைவர் பின்னாலே எங்கள் பலத்தைக் காட்டுவோம் என்று, இந்த மாதம் 18 ஆம் தேதி, பட்டதாரிகளுக்கான தேர்தல் நடைபெறுகிறபோது, அத்தனை பேர்களும், குறைத்து புரட்சித் தலைவர் ஆதரவு தெரிவிக்கின்ற அல்லது கழகம் தெரிவிக்கின்ற, அவருடைய கருணைக் கண்களைக் காட்டுகின்ற அந்த வேட்பாளர்களை வெற்றி பெறச் செய்வோம் என்று பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்லாது, அத்தனை பட்டதாரிகளும் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்கள் வீடு கட்டுவதற்கு 1971-72-லே 1 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியது. ஆனால் இன்றைக்கு 10 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லி அறிவிப்பு எல்லோராலும் வர்வேற்கப்படுகிறது. இப்படி ஒவ்வொன்றாக நாட்டு மக்கள் வர்வேற்கிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெளியிலே சரிந்து கொண்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் எந்தத் திட்டத்தையும் பாராட்டாத சூழ்நிலைகளை நான் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்காட்டினேன்.

அடுத்து நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எதையுமே பாராட்டாத தி.மு. கழகம் இந்த மாவட்டங்களைப் பிரித்தது பற்றியா பாராட்டிவிடப் போகிறது. மாவட்டங்களைப் பிரித்தது பற்றி, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் பேசினார்கள். இதற்கு முன் எஸ்.பி. அம்புரோஸ் அவர்கள் தலைமையில் போட்ட தனி நபர் குழு, மாவட்ட வருவாய், நிர்வாக அறிக்கை 44 ஆம் பக்கத்திலே ஒரு செய்தியைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1973 ஆம் ஆண்டு நிர்வாகச் சீர்த்திருத்த ஆணைக்குழு, அடுத்த 7, 8 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக, 6 புதிய மாவட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு, இம்மாதிலத்தில மொத்த மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 20 ஆக அமைக்கப்படவேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்தது. ஆக, 1973 ஆம் ஆண்டிலே வழங்கப்பட்ட பரிந்துரைக்கு, 1973 ஆம் ஆண்டுக்குப்பிறகு, ஒரே ஒரு மாவட்டம் தவிர, வேறு அறிவிப்புகளை வெளியிடாத அரசாங்கம்தான் தி.மு. கழகம் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பின்னாலே இன்றைக்கு பல்வேறு மாவட்டங்களை பிரித்து, அண்ணா மாவட்டம் என்று வைத்தபோது, அண்ணாவை ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள்ளே வைத்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நீங்கள் ஆசைப்படுகிறீர்கள். ஏன் நிதி ஒதுக்கம் செய்யவில்லை என்று கேட்பவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பட்ஜெட்டிலே நிதி ஒதுக்காத போது, ரெவின்யூ, அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று ஒரு தனி ஹெட் இருக்கிறதே, அதிலே வைத்துக்

[திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

[1984 மார்ச் 8]

கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லையா? அதேபோல் ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட், அல்லது சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட் வருகிறபோது, அதிலே சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லையா? நியூஸ்கீம் என்று பார்ட் 2 ஸ்கீமிலே அறிவிக்கக்கூடிய அந்த வாய்ப்பு இல்லையா? இன்றைக்கு ஒரு குழு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு போய் விசாரித்து எப்படி பிரிக்கவேண்டும் என்று தன்னுடைய அறிக்கையைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி வருகிறபோது, ஒரு புது ஸ்கீமாக, பார்ட்-2-லே சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே பதிலாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து செங்கை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதை அண்ணா மாவட்டமாக அறிவிக்காவிட்டால் போராட்டம் வரும் என்று சிலர் வெளியிலேயே பேசியிருக்கிறார்கள். போராட்டம் தேவையற்றது. ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது எப்படிப்பட்ட போராட்டமாக இருந்தாலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே உள்ள அத்தனை மக்களும், ஆர்த்து எழுந்து, அதை சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இங்கே கேட்கிறார்கள். அம்பேத்கார் பெயரிலே காயிதே மில்லத் அவர்கள் பெயரிலே ஏன் மாவட்டங்கள் அமைக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். நான் மெத்தப் பணிவன்போடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. துரைமுருகன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் பிரபாகரன் அவர்கள் பேசும்போது குறுக்கிடவேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஒரு விளக்கம், அவர்கள் விரும்பினால் கேட்கிறேன். அண்ணா மாவட்டம் என்று செங்கை மாவட்டத்திற்குப் பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று போராடப் போகிறார்கள் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படி தெரிவித்தவர் கலைஞர்தான். ஆனால் அந்தப் போராட்டத்தை செங்கை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் ஆர்த்து எழுந்து எதிர்ப்பார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால், செங்கை மாவட்டத்திற்கு அண்ணா பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று ஆர்த்து எழுந்து போராடப் போகிறாரா என்றுதான் நான் விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : அண்ணாவினுடைய பெயரை எந்த மாவட்டத்திற்கு வைத்தாலும் பொருத்தமானது தான். அண்ணாவினுடைய பெயர் திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு என்று இருந்தாலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு என்று இருந்தாலும், அது ஒன்றுதான். அண்ணா அவர்கள் இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதற்கும், ஏன் உலக நாடுகளில், ஐக்கிய நாடுகளின் சபைகளிலே அண்ணாவின் பெயரை உச்சரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அண்ணா அவர்களின் பெருமையையும், புகழையும் புரட்சித்

1984 மார்ச் 8]

[திரு ஜே. சி. டி. பிரதாரன்]

தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு கட்டிக்காத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் மக்களை திசை திருப்புவதற்காக, அல்லது மக்களைப் பிரித்து போராடுவதற்காகச் செய்யக்கூடிய சூழ்ச்சியாக இந்தப் போராட்டம் இருக்குமானால் செங்கற்பட்டு மாவட்ட மக்கள் அதைச் சந்திப்பார்கள் என்ற பொருள் படி நான் சொன்னேன். உங்கள் உண்மையான வாதத்திற்காக நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய மீனம்பாக்கம் ஏர் போர்ட்டிற்கு. அண்ணா ஏர் போர்ட் என்று பெயர் வைத்தாக வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்கிறோம். அதை ஏன் நீங்களும் கேட்கக்கூடாது? அண்ணா ஏர் போர்ட் என்று அதற்கு பெயர் வைத்தாக வேண்டும் என்று நீங்களும் கேளுங்களேன். இதிலே நியாயம் இருக்கிறது என்று தமிழ்நாட்டு மக்கள் சொல்வார்கள்.

ஆனால் அதை விட்டு, இன்றைக்கு இந்த மாவட்ட பிரிவினை பிரச்சினையை வைத்து மக்களை பிரிக்க வேண்டும், ஜாதிகளை தூண்டிவிட வேண்டும், இன பிரிவுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்று இன்னமும் அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலேயே அந்தக் கழகம் இருக்குமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு துணை போவார்களேயானால், நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது தவறு. அண்ணாவின் பெயரை கட்சிக்கு வைத்தவர்கள் நாங்கள். அண்ணாவின் திருவுருவத்தை கொடியிலே பொறித்தவர்கள் நாங்கள். அண்ணாவின் பெயராலே தமிழகத்தின் ஆட்சியையே நடத்துகிறவர்கள் நாங்கள். அண்ணா வாழ்ந்த வீட்டை தமிழக அரசினுடைய நினைவுச் சின்னமாக ஆக்கியவர்கள் நாங்கள். பாரதத்தினுடைய குடியரசுத் தலைவரை வைத்து அந்த நினைவுச் சின்னத்தை திறந்து வைத்தவர்கள் நாங்கள். அண்ணாவின் பெயராலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் இருக்க வேண்டும், வெளிநாட்டிலேயிருந்து வரக்கூடியவர்கள், மாணவர்கள், வட நாட்டிலேயிருந்து வரக்கூடிய மாணவர்கள், அண்ணா என்ற நாமத்தைச் சொல்ல வேண்டும். அண்ணா பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்ல வேண்டும். நீ எங்கேயிருந்து வருகிறாய் என்று கேட்டால்,

I can from Anna University

I hail from Anna University

என்று எல்லா மாணவர்களும் சொல்லக்கூடிய விதத்திலே, பல்கலைக் கழகம் கண்டவர்கள் நாங்கள். உங்கள் ஆட்சியில், அண்ணா மேம்பாலம் தவிர, அண்ணா கலைக் கல்லூரியைத் தவிர டேன்ஜபிளாக, கான்கிரிட்டாக அண்ணா வினுடைய பெயரை நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்ற அளவிலே ஏதாவது செய்கிறார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1984 மார்ச் 8]

சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்குப் போகிறார், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், டாக்டர் பட்டம் தருகிறார்கள். அப்பொழுதே உடனேயே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். அண்ணா பெயராலே ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டும். அவருடைய கருத்துக்கள் வெளியாக வேண்டும். அந்தக் கருத்து கருவூலங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக தெரிந்திட வேண்டும் என்பதற்காக 15 லட்சம் ரூபாயை, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நான் தருகிறேன் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அள்ளி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி அண்ணா பெயராலே ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கு பல்கலைக் கழகத்திலே இடம் ஒதுக்கியது இந்த அரசினுடைய தலைவர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

ஆனால், டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள், வேறு இடத்திலே பெற்றவர்கள், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை யோசிக்காதது ஏன் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சட்டசபைக்குள்ளேயே டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய உருவப் படத்தை, அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோதே, திறப்பதற்கு வாய்ப்பை இழந்தவர்கள், காயிதே மில்லத்துடைய படத்தை சட்டசபைக்குள்ளே ஆட்சியில் பொறுப்பேற்றிருந்த 7½ ஆண்டுக் காலத்தில் செய்ய முடியாதவர்கள், இன்றைக்கு அவர்களுக்காக வெளியிலே பரிந்து பேசுவதைப் பார்த்து தமிழக மக்கள் சொல்கிறார்கள், இந்தப் பாதை சரியான பாதை அல்ல, அண்ணாவின் பெயரை மறைத்தவர்கள் நீங்கள் என்று வெளியிலே இருக்கிற மக்கள் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் ஆளுகிறபோது சென்னையிலே உங்கள் பெயரை வைத்துத் தானே நீங்கள் மாளிகையைக் கட்டினீர்கள்? ஆனால், அண்ணாவின் பெயரை நிலை நாட்டுகிற அளவுக்கு என்ன சாதனை செய்தீர்கள், எங்களுடைய அ. தி. மு. கழகத்தைப் போல என்று மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் செல்வாக்கு, இந்தப் பெருந்தன்மையின் காரணமாகத்தான் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. சென்னை கிறிஸ்தவ கல்லூரியைச் சார்ந்த மாணவர்கள் ஒரு பெரிய ஆராய்ச்சியை நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஸ்டேட்டிஸ்டிக் டிபார்ட்மெண்ட்டைச் சார்ந்த மாணவர்கள் தமிழ்நாடு எங்கும் போனார்கள். தமிழ்நாடு எங்கும் போய் மிகப் தீவிரமாக ஒரு ஆராய்ச்சியை நடத்தினார்கள். தாம்பரம் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் இருந்து வரப்பட்ட அந்த விவரத்தை இங்கே நான் வைக்க விரும்புகிறேன். 1,800 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒவ்வொரு மாவட்டமாக அனுப்பி, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எல்லா மாவட்டத்து மக்களையும் பார்த்து, பிறகு அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிற ஒரு முடிவு. தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்களுக்கு இன்றைக்கு மிகப் பெரிய செல்வாக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நான் படிக்கிறேன்.

1984 மார்ச் 8] [திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

Mr. M. G. Ramachandran, the Chief Minister of Tamil Nadu is strongly supported by 48 percent of the people. Mrs. Indira Gandhi is strongly supported by 21 percent of the people, Mr. M. Karunanidhi, Leader of the D. M. K. and former Chief Minister of Tamil Nadu by 17 percent of the people.

என்று அவர்கள் புள்ளி விவரத்தை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே தமிழக முதல்வர் அவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது,

He gets massive support from the poor and the uneducated from those living in hamlets and small villages 55 percent of the women strongly support him. He has also supporters and well wishers in all sections of the population.

என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய செல்வாக்கும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது ஆண்டுக்காண்டு என்ற புள்ளி விவரத்தையும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். செல்வாக்கு வளர்கிறது என்று சொல்கிற போது மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் கேவி சொல்லக் கூடும். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதே மன்றத்திலே 38 உறுப்பினர்களாக உத்தர திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றைக்கு 4 உறுப்பினர்களை இந்தப் பக்கம் அனுப்பி வைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், வெளியிலே இருக்கிற அந்தச் சரிவுதான் உள்ளே இன்றைக்கு தெளிவாக தெரிந்து கொண்டிருக்கிறது. வெளியிலே இருக்கிற தொய்வின் காரணமாகத்தான், உள்ளே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூட திருப்திபடுத்த முடியவில்லை என்று அந்தச் செல்வாக்கை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து இருபது அம்சத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திலே நான் பல்-யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 20 அம்சத் திட்டத்திலே பல அரிய சாதனைகளை நாம் தமிழ்நாட்டிலே புரிந்திருக்கிறோம். 20 அம்சங்களிலே 14 அம்சங்களிலே நாம் நல்ல சிறப்பான சாதனைகளை புரிந்திருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இதிலே மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் மக்கள் கேட்கிறார்கள். What is the direct incentive? என்று. 20 அம்சத் திட்டத்தை சிறப்பாக செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் நாம். மத்திய அரசாங்கம், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிலே செய்திருக்கிற காரியங்களுக்காக நான்கு குரூப்களைப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். அந்த நான்கு குரூபிலே மகாராட்டிரம் நம்முடைய குரூப்பிலே வருகிறது. சென்ற 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கு மகாராட்டிர மாநிலத்திற்கு அதற்காக இரண்டரை கோடி ரூபாய் இன்சன்டிவ் ஆக கேஷ் அவார்ட் தரப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப்போலவே 20 அம்சங்களிலே ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் 5 கோடி ரூபாய் வீதம் என்று வைத்

[திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

[1984 மார்ச் 8]

வைத்து 20 அம்சத் திட்டத்திலே யார் சிறப்பாக எந்த மாநிலம் சிறப்பாக செயல்பட்டிருக்கிறதோ அந்த குழுப்பிற்கு ஒரு அம்சத்திற்கு 5 கோடி ரூபாய் என்ற இன்சன்டிவ் வைப்பாகளானால்—எப்படி குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத் திற்காக மகாராட்டிரத்திற்கு 2½ கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் அளித்ததோ அதைப்போன்று—தமிழ்நாடு 20 அம்சங்களிலே 14 அம்சங்களில் முன்னணியில் இருக்கிற காரணத்தினால் 14, ஐந்து கோடி ரூபாய்கள் மொத்தம் 70 கோடி ரூபாய் இந்த மாநிலம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் அது ஒரு டைரக்ட் இன்சன்டிவ் ஆக டைரக்ட் அப்ரிசியேஷனாக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை நான் ஒரு யோசனையாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கல்வித் துறையிலே பல்வேறு திட்டங்களை நாம் ஆண்டுக் காண்டு புதிய திட்டங்களை புதிய கோணங்களிலே தீட்டிவருகிறோம். அதிலே வியத்தகு சாதனைகளைச் செய்து வருகிறோம். தமிழ்நாட்டில் எபக்ட்டிவ் விட்டரகி 1971-ஆம் ஆண்டிலே 39.46 ஆக இருந்தது. 1981-ஆம் ஆண்டிலே, 45.78 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியிலே பார்க்கிறபோது 1971-இல் 29.45 ஆக இருந்தது. 36.17 ஆகத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் நம் முடைய மாநிலம் 45.78 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி நாம் அகில இந்திய குறியீட்டைவிட அதிகமான அளவுக்கு முன்னேறுகிற நிலைக்கு வருந்திருக்கிறோம்.

இன்னொரு புள்ளி விவரத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சி தலைவர் அவர்களின் உயிர்மூச்சாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி முதலிலே படித்தவர்கள் நம்பவில்லை. இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெறுமா என்று கேட்டார்கள். ஆனால் முன்னாள் படைவீரர்களுக்கும் இந்த திட்டத்தின் நீட்டிப்பை செய்கிறபோது இராணுவ அதிகாரிகள் எல்லாம் இதைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நோபிள் லாரேட் மதர் தெரசா அவர்கள் பாராட்டுகிற அளவுக்கு மற்ற மாநிலங்கள் இதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி இதுவரையில் குறை சொன்னவர்கள் மெத்தப்படித்தவர்கள், பொருளாதாரம் தெரிந்தவர்கள் எல்லாங்கூட 10 வருந்து 15 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகளுக்கும் இந்தத் திட்டம் நீட்டிக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பு வந்தவுடனே அதை பாராட்டி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்தத் திட்டத்தால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு மட்டும் அல்ல, தேர்ட் வெவ்ர்டு கன்ட்ரிஸ் என்று சொல்லப்படுகிற வளரும் நாடுகளில் ஹ்யூமன் டெவலப்மெண்டை இது உருவாக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

984 மார்ச் 8] [திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

தொழில்களைப் பெற்றுத்தவரைக்கும் ஒன்றைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் தமிழ்நாட்டில் போடுகிற மூல தனம் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தது 8 சதவீதம், தற்போது, 4 சதவீதமாக அது குறைந்திருக்கிறது என்பது வருத்தத்திற்கு உரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. 1977-லிருந்து 1983-ஆம் ஆண்டு வரை மீடியம் அன்ட் லார்ஜ் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் 449 தமிழ்நாட்டிலே உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஆண்டுக்காண்டு பல்வேறு நிலைகளிலே 1980-ஆம் ஆண்டிலிருந்து லெட்டர் ஆப் இன்டட் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அதற்காக ஒரு கால அவகாசத்தை வைத்து உடனடியாக அவைகளைத் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இதிலே ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதி நிறுவனங்கள் துறை பொது மக்களால் பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு தமிழ்நாட்டிலே நல்ல பணிகளைச் செய்து வருகிறது. வடநாட்டிலே லோன் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வதைப் போன்ற நிலைமைகள் தமிழ்நாட்டிலே இல்லை. இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஜாதி மத உணர்வு பார்க்காது இன உணர்வு பார்க்காது நாம் நியாயமாக செயல்படுகிற காரணத்தினாலே இந்தத் துறை செய்கின்ற காரியங்களிலே குறியீட்டை எய்தியிருக்கிறது. இது ஒரு 'Evaluation' என்ற நிலையிலே உள்ள திட்டம், நம்முடைய தமிழ்நாடு இதிலே மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. ஆனால் இதிலே அதிகாரிகள் போதாத நிலை இருப்பதாக அறிகிறேன். அடிகுவேட் ஸ்டாம் இருக்குமானால் இந்தத் துறை இன்னும் நல்லப் பணிகளைச் செய்ய முடியும். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலே கம்ப்யூட்டரைஸ் பண்ணக்கூடிய திட்டம் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே பதிவுசெய்து வேலைவாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 8.7 சதவீதமாக இருந்தது. 1982-83-ஆம் ஆண்டிலே 13.7 சதவீதம் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் மூலமாக வேலை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-10)

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. 1976 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ள National Commission on Agriculture Report ஒன்றை சொல்கிறது

'A common theme running through the preceding sections is the need to have a wide range of programmes to improve the conditions of agricultural labourers.'

லேபரர்ஸ் பற்றி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும்

'The strategy in the first phase ought to be to get the problem of poverty under control and to impart certain minimal economic strength to the class of agricultural labourers.'

லேபரர்ஸ் பற்றி அவர்கள் மேலும் சொல்கிறபோது

[திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1984 மார்ச் 8]

‘We first describe a situation offering good scope for approaching the problems of agricultural labourers along the lines of labour in organised industries.’ என்று அன்றைக்கு National Commission on Agriculture Report. சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஒட்டி தான் இன்றைக்கு விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு உயிருக்கும், உடமைக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடிய திட்டம் குஜராத் தில் இருக்கக்கூடிய சிறிய திட்டம் இன்றைக்கு ‘காம்ரஹென்ஸ் ஸ்கீமாக் தமிழ்நாட்டில் உருவாக்குகிற போது விவசாய பெருங்குடி மக்கள் சொல்கிறார்கள் விடுதலை அடைந்த காலத்திலிருந்து எந்த அரசும் செய்யாத ஒரு சாதனை ‘அன் ஆர்கனைஸ்டு செக்டரில் இருக்கக்கூடிய விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு நாம் போட்டு இருக்கக்கூடிய திட்டத்தை இன்றைக்கு வெகுவாக வரவேற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அது போல் தான் நம்முடைய சென்னை நகருக்கு கிருஷ்ணா நதி நீர் வரும் என்று சொன்னோம். அப்போது சொன்னார்கள். கெட்டிக்கார தம்பியும் அப்பாவி அண்ணனும் என்று ஒரு கதையைச் சொன்னார்கள். கெட்டிக்கார தம்பி யார், அப்பாவி அண்ணன் யார் என்பது இந்த பட்ஜெட்டில் கிருஷ்ணா நதி நீர் திட்டத்திற்கு 60 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதன் மூலமாக இந்த திட்டம் வெறும் விளம்பரம் அல்ல என்பது தெரியவருகிறது 1981-ஆம் ஆண்டு இந்த திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1984-ஆம் ஆண்டில் 60 கோடி ரூபாய் இதற்கு ஒதுக்கீடு பெறுவதன்மூலமாக கிருஷ்ணா நதி நீர் திட்டத்தை கொண்டு வந்தது அப்பாவி அண்ணன் அல்ல ஆற்றல் மிக்க அண்ணன் ஜனநாயக தலநாயகர் புரட்சி தலைவர் ஆக இருக்கிறார் என்பதை ஊரார் உணருகிறார்கள், சென்னை நகருக்கு குடிநீருக்கு கழிவுநீரை அகற்றுவதற்கு ஒதுக்கி இருக்கக்கூடிய 15 கோடி ரூபாயும், புதிதாக சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிற வில்லிவாக்கம் பஞ்சாயத்து கொளத்தூர் பஞ்சாயத்து, திருமங்கலம் பஞ்சாயத்து, மேற்கு கே.கே. நகர் கோன்ற பகுதிகளுக்கு 15 கோடி ரூபாயும் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருக்கிற இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் புகழ் பாடக்கூடிய இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை பாராட்டி, வரவேற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு என். வரதராஜன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை சொல்ல விழைகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் முடிக்கிறபோது ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “தொடர்ந்து நடைபோட்டுச் செல்லும் அரிமா, ஓரிடத்தில் நின்று தான் ஏறு நடை போட்டு வந்த தொலைவைத் திரும்பிப் பார்த்து, தான் செல்ல வேண்டிய தொலைவை ஏறெடுத்துப் பார்க்குமாம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரிமா திரும்பிப் பார்த்து வந்த பாதியில் என்ன

1984 மார்ச் 8]

[திரு என். வரதராஜன்]

என்ன இடர்பாடுகள் இருந்தது என்பதை அறிந்து செல்கிறதா? அல்லது அது வந்த பாதையை கவனிக்காமல் செல்கிறதா என்பதை தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் காண முடிகிறது. ஒருவேளை அரிமாவுக்கு சிந்தையிலே ஒரு குழப்பம் இருக்கிறது என்பதை தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் காண முடிகிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உள்ளபடியே ஏமாற்றக்கூடிய அளவுக்கு, மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையாக இது இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை அவையில் படிக்கும்போது ஆளும் கட்சியின் சார்பாக கரகோஷம் போடுகிற அளவுக்கு எந்த திட்டத்தையும் வரவேற்கக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை. ஒரு சமயம் கையை தட்டினார்கள் அதுவும் 1½ தட்டு தான். அத்தோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். இன்றைக்குக் கூட நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. பிரபாகரன் அவர்கள் பேசுவதை நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். அவர் இந்த பட்ஜெட்டுக்குள் நுழைந்து சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்ற அளவுக்கு தான் அவருடைய பேச்சு அமைந்து இருந்தது. நான் கேட்க விரும்புவது எல்லாம், இந்த உண்மையை சொல்வதற்கு என் அச்சப்படுகிறார்கள். அதற்கு காரணம் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இன்றுள்ள நிலைமையைப் பற்றி கவலைதரும்படியான புள்ளி விவரங்கள் நாட்டில் இருக்கிறது. 1981-82-ஆம் ஆண்டு தொழில் உற்பத்தி 8.6 சதவீதமாக இருந்தது 1983-84-ஆம் ஆண்டில் 4.5 சதவீதமாக குறைந்து இருக்கிறது இந்திய தொழில் உற்பத்தி, அதில் தமிழ்நாடு எங்கே இருக்கிறது? இன்னும் ஒன்று 1982ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1 கோடியே 92 இலட்சம் பேர் வேலையில்லாமல் இருந்தார்கள். 1983-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் 2 கோடியே 12 இலட்சம் பேர் வேலையில்லாமல் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத துண்டாட்டம் இந்த நாட்டில் வளர்ந்து இருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். விலைவாசி உயர்வு என்பது 1973-ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து 1983-ஆம் ஆண்டுமுடிய இந்த நாடு முழுவதும் 60 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வரி எப்படி உயர்ந்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. மறைமுக வரி உயர்ந்து வருகிறது, நேர்முக வரி குறைந்து வருகிறது. நேரடி வரி, வரி வருமானத்தில் 17 சதவீதம், மறைமுக வரி 83 சதவீதம் என்ற அளவிற்கு நாட்டு மக்களைத் தாக்குகிறது.

இதில் உள்ள விசேஷம் என்னவென்றால், தமிழ்நாட்டில் வரித் துறையில் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பற்றி நம்முடைய பொருளாதார நிபுணர் திரு. பி. நடராஜன் அவர்கள் வெளியிட்ட குறிப்பு ஒன்று இருக்கிறது. அதில், 1961 ஆம் ஆண்டில்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1984 மார்ச் 3]

வருவாயில் 34 சதவீதம் நேரடி வரியாகவும், 66 சதவீதம் மறைமுக வரியாகவும் இருந்தது. இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே நேரடி வரி என்பது 7 சதவீதமாகவும், இன்றைக்கு மறைமுக வரி என்பது 93 சதவீதமாகவும் இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. இந்தியா முழுவதும் இருக்கக்கூடிய மறைமுக வரியே 83 சதவீதம்தான்; ஆனால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மறைமுக வரியோ இன்றைக்கு 93 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், நாட்டில் ஜனங்களின் மீது போடப்படும் வரியின் காரணமாக அவர்கள் எவ்வளவு கொடுமையாகத் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்; விலை உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பாராக்கிறோம்.

ஏற்கனவே உள்ள இந்தக் கடும் விலையேற்றம், கடும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், கடும் தொழில் நெருக்கடி என்று இத்தகைய நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டிருக்கும்போது அதிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அதைப் பற்றி நீங்கள் சொல்ல முடியாமல் திணறுகிறீர்கள் என்பது இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது.

இந்த நாட்டின் பல்வேறு பொருட்கள் 75 சதவீதம் விலை ஏறியிருக்கிறது. ரோடு போக்குவரத்தை நம்மால் கவனிக்க முடியவில்லை. ஏதாவது தொழில்கள் தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்திருக்கிறதா? தொழில் வளம் முடியாது. நீங்கள் விரும்பினாலும், இந்தியாவில் உள்ள சூழ்நிலையில் தொழில்களை வளர்ப்பதற்கான சூழ்நிலை இல்லை. அந்த நிலையில்தான் நாம் மிகப் பெரிய சிரமத்தில் இருக்கிறோம். அவற்றைப் பற்றி எல்லாம் சொல்வதற்கு இந்த பட்ஜெட் அஞ்சுகிறது. நான்கேட்கிறேன், மருத்துவமனைகளை விரிவாக்க முடியுமா? இருக்கின்ற டாக்டர்கள் லீவ் எடுத்துக் கொண்டு போகின்ற நேரத்தில் அந்த டாக்டர்களுக்கு மறு டாக்டர்கள் வர முடியுமா? நான்கேட்கிறேன், உள்ளாட்சி முழுக்க முழுக்க நொறுங்கிக் கிடக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நிதி ஆதாரம் இல்லாமல் சமூக நலக் காரியங்களை அது தொட முடியாது. நாங்க எல்லாம் வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களுக்குப் போகிறோம். அங்கே பல அபிவிருத்திப் பணிகளை வற்புறுத்துகிறோம். ஆனால் கலெக்டர் கை விரிக்கிறார், பணம் இல்லை, ஆகவே, இதைச் செய்ய முடியவில்லை. அதைச் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்கிறார். ஆகவே, உள்ளாட்சிகள் நிதி ஆதாரம் இல்லாமல் சுருங்கிக் கிடக்கின்றன. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கேட்கின்ற நாம், நமக்கிருக்கின்ற அதிகாரங்களில் ஒரு பகுதியை உள்ளாட்சித் துறைக்குக் கொடுக்காவிட்டால், விளக்குகள் எரியாது, ரோடுகள் இருக்காது. குடி தண்ணீர் இருக்காது. ஏதோ உலக வங்கியில் இருந்து பெற்று, தண்ணீர் கொடுத்து, அதைத் திருப்பிக் கட்டுகின்ற அந்த நிலை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எங்கே வரப் போகிறது? ஆகவே, புது வரி போடாவிட்டால் பணம் கிடைக்காது.

1984 மார்ச் 8] [திரு என். வரதராஜன்]

பள்ளிக் கூடங்களைப் பார்த்தால், ஒரு வகுப்பு என்று பாத் தால் 60, 70 குழந்தைகளைக் கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எத்தனைக் குழந்தைகளுக்குச் சத் துணவு போடுகிறோம் என்று பிரமாதமாகப் பேசுகிறார்கள். அதைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அந்தக் குழந்தைகளின் கல்வி அறிவுஎன்ன ஆகும்? இதைப்பற்றி கல்வியமைச்சரவர்கள் என்ன சொல்வார்கள் அல்லது நாவலர் ர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அல் துப் பட்டம் பெற்று, வேலையில்லாத ஆசிரியர்கள் ஒரு பட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மமயவில்லை. இன்றைக்கு நாம் கேட்கிறோம். பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் வாரூங் கள், இப்பொழுது பட்டம் பெற்றவர்கள் வேண்டாம் என்று அந்த சீனியாரிட்டிபடி தான் வேலை கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கி ரோம். அது தான் நம்முடைய நிலைமை. அப்படியானால் பள்ளிகளுக்குப் புதிய ஆசிரியர்களைப் போட முடியாது. வள்ளுவப் பெருந்தகை அன்றைக்குச் சொன்னார், “செய்யும் தொழிலுக்கு நிகர் இல்லை” என்று.

இன்றைக்குக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் எந்த நிலையில் இருக் கிறார்கள்? கைத்தறித் துணிக்கு மார்க்கெட் இல்லை. புதிய கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்பொழுது கூறினார்கள், இந்த ஆண்டு 100 கோடி ரூபாய்க்குக் கைத்தறித் துணியை விற்பனைக்காக வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பெரு முயற்சி செய்கிறோம் என்று. நாம் வாங்கும் கைத்தறித் துணிகளுக்கே—கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இது பற்றியெல்லாம் பட்ஜெட்டில் இருக்கிறதா?

இன்னொன்றையும் கேட்க விரும்புகிறேன். நாவலர் அவர் களுக்கு ஏன் இந்த அச்சம்? பெரிய அறிக்கையாகக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். தேர்தல் வருவதால் அப்படித் தயாரித்திருக் கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே ஏதாவது ஒரு பக்கத்திலேயாவது, விலைவாசி உயர்வு தமிழ்நாட்டில் இருக் கிறது என்று சொல்ல முடிகிறதா உங்களால்?

எதற்காக இவ்வளவு தூரம் பயப்படுகிறீர்கள்? உங்களால் சொல்ல முடியாது. அந்த அச்சம் உங்களுக்கு வந்திருப்பதால் இந்த அரிமாவுக்கு ஏதோ பிசகு ஏற்படுகின்றது. ஆகவே உங்க ளால் நிமிர்ந்த நடையோடு போக முடியவில்லை.

[திரு என். வரதராஜன்]

[1984 மார்ச் 8]

(பிற்பகல் 12-20.)

திரு. பிரபாகரன் அவர்கள் ஏதோ சொன்னார்கள். நான் படித்துப் பார்த்தேன். ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இதிலே ஒரு திட்டம் ரொம்பப் பிரமாதமான திட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது விவசாயிகளுக்காக காப்புறுதித் திட்டம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இது ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இப்போது நீங்கள் எவ்வளவு வறுமையில் இருக்கிறீர்கள் என்பது தெரிகின்றது. இங்கே இதை மட்டும் அறிவித்ததன் காரணத்தால் தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைத்த நன்மை என்ன? இதனால் எத்தனை ஆயிரம் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்பேர்ப்பாட்டை திட்டங்களைக் கொண்டெல்லாம் ஜனங்களையும், விவசாயிகளையும் ஏமாற்ற முடியாது. ஆனால் ஒரு மாநிலத்திற்கு எந்த அளவுக்கு முடியும் என்பதற்கு ஒரு எல்லை இருக்கின்றது. அதற்கு மேல் தாண்ட முடியாது. தாண்டுகின்ற இடத்திற்கு நீங்கள் வரவில்லை. ஆனால் இருக்கின்ற நிலைமைகளை வைத்துக் கொண்டு அந்த காப்புறுதித் திட்டத்தை உங்களால் அமல்படுத்த முடியவில்லை. இதுதான் இன்றைக்கு தொடர்ந்து தாலுக்காக்களிலும், மற்ற இடங்களிலும் உள்ள நிலைமை.

அடுத்து கடைசியாக இக் காப்புறுதித் திட்டத்திற்காக முதலமைச்சரின் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 5 கோடி ஒதுக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது செப்டம்பர் மாதம் 15 ஆம் நாள் அதாவது அண்ணா பிறந்த நாளில் செயலுக்கு வரும் என்று அறிவிக்கிறீர்கள். ஆனால் உண்மை நிலைமை என்ன? அண்ணா பெயரையும் தவறாகத் தான் பயன்படுத்துகிறீர்கள். அதாவது அதற்கிடையில் தேர்தல் வந்துவிட்டால் பிரச்சாரத்தில் ஒன்றாக இதுவும் சேரட்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தான் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர இதிலே வேறு என்ன நோக்கம் இருக்க முடியும்? இதை நிறைவேற்றுவதற்கு பணமும் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. ஆனால் ஏதோ எழுதுகிறீர்கள். இந்தத் தொழிலாளர் நலத் துறையில் உழவுத் தொழிலாளர்களுக்காகக் காப்புறுதித் திட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறோம் என்று ஒரு சின்ன வரி எழுதுவதற்கு உங்களுக்குப் பேனா ஓடவில்லை. இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே நிலப் பிரபுக்களிடத்திலே சிக்கித் தவிக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குச் சட்டக் கூலி கிடைக்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்கின்ற வகையிலே இந்தத் தொழிலாளர் நலத் துறையில் ஒரு பிரிவை உருவாக்க முடிகின்றதா உங்களால்? மேலும் உழவுத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் உற்பத்தியின் மூலம் தாங்கள் செலவழித்த தொகை திருப்பிக் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருக்கின்றதா என்பதை எல்லாம் சிந்திக்க வேண்டாமா? ஆகவே நல்ல நிலைமைகளை ஏற்படுத்தாமல் காப்புறுதித் திட்டம்

1984 மார்ச் 8] [திரு என். வரதராஜன்]

என்று சொல்லி விடுவதால் மட்டும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதாதீர்கள். அப்படி வெறுமனே நினைத்துக் கொண்டு இருந்தால் திட்டம் தோல்வி அடையும். அப்படித் தோல்வி அடைந்தால் அது உங்களுக்குத் தோல்வி; ஆனால் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு வேதனை என்பதை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டி இருக்கின்றது.

அடுத்து சிறு தொழிலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். 1979 ஆம் ஆண்டிலே 22,254 சிறு தொழில் பிரிவுகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இப்போது அதாவது 1983 ஆம் ஆண்டிலே 40,925 சிறு தொழில் பிரிவுகள் பதிவு செய்யப்பட்டன என்று சொல்கிறீர்கள். இது தான் தொழில் வளர்ச்சியின் அடையாளமா? பெருந் தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு பட்டை நாமம் போட்டிருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு, மூன்று நாட்களாக நான் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரைப் பற்றி ஒரு இலேசான குரல் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி ஒரு இலேசான குரல் கூட வரவில்லை என்றால் என்ன காரணம்? அச்சம் தான் காரணம். தேர்தலுக்கான உறவு ஏற்படுகின்ற போது உங்களுடைய குரல் மங்குகின்றது. ஆனால் உறவுகள் எதுவும் இல்லை என்று வந்து விட்டால் அப்போது தான் அண்ணாவுடைய கொட்டேஷன் எல்லாம் வந்து சேருகின்றது உங்களுக்கு.

தென் மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் மாநாடு நடந்த போது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலே கலந்துகொண்டார்களே, அதிலே கையெழுத்திட்டார்களே, ஆனால் அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்கின்ற போது ஏன் பின்வாங்குகிறீர்கள்? அதிலே அண்ணா அவர்களின் கொள்கையும் இருக்கின்றபோது ஏன் நீங்கள் பின்வாங்கவேண்டும். ஆகவே உங்களுடைய நிலைமை பெரும் நெருக்கடியில் கிடக்கின்றது.

இப்போது எப்படி எல்லாம் எழுதுகிறீர்கள் தெரியுமா? முன்பிருந்த தி.மு.க. அரசைக் கடுமையாகத் தாக்குகிறீர்கள். நீங்கள் என்ன எழுதுகிறீர்கள் தெரியுமா? தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலக் குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகள் சட்டத்தின் கீழ் 1983 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30 ஆம் நாளன்று உள்ளவாறு 4,39,464 குத்தகைதாரர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்று நீங்கள் எழுதுகிறீர்கள். ஏன் இவ்வாறு எழுதுகிறீர்கள்? உங்களால் சொல்ல முடியவில்லை. இது 1969 ஆம் ஆண்டுச் சட்டம். 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரையிலும் அந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு எத்தனை பேர் குத்தகை விவசாயிகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று

[திரு என். வரதராஜன்] [1984 மார்ச் 8]

உங்களால் சொல்ல முடியவில்லை. ஆகவே நான் கேட்கிறேன் குத்தகை விவசாயிகளைப் பதிவு செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்கார் செய்த சிறப்பு முயற்சி என்ன? அதற்கான திட்ட ஒதுக்கீடு என்ன? ஒன்றும் இல்லை.

1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை உள்ள கிட்டத்தட்ட 15 ஆண்டு காலத்தில் மொத்தமாக 4 லட்சத்து 39 ஆயிரத்து 464 குத்தகைதாரர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே 20 லட்சம் குத்தகை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். எனவே நிலப் பிரபுக்கள் கொள்ளை அடிக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. நிலப் பிரபுக்கள் விவசாயிகளைப் பயிர் செய்ய விடாமல் தடுக்கிறார்கள். ஆகவே அண்ணாவின் கொள்கையை வலியுறுத்துகின்ற இந்த அரசாங்கம் எப்படிப்பட்ட திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்? அப்படி நல்ல பல திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா?

அடுத்து வறுமைக் கோட்டிலிருந்து மக்களை உயர்த்துவதற்கான முயற்சி என்பதைப் படித்துப் பார்த்தபோது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. அது என்ன முயற்சி? நீங்களோ முன்னாலே கொண்டு வந்த ஒப்புதல் வராமலிருக்கிற பிணாமி நிலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரத் தயாராகவில்லை. இத்தனை ஆண்டுகளாகத் தடுக்கப்பட்டு விட்டது. உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்படி விதி விலக்குகளை உடைத்து நிறுத்தி நிலத்தை எடுப்பதற்கும் தயாராகவில்லை. அவனுக்கும் 1/2 ஏக்கர், 1/4 ஏக்கர் கொடுப்பதற்கான திட்டமும் உங்கள் கையில் இல்லை. மின் தங்கிய மக்கள், ஆதிதிராவிட மக்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவு புகழாரம் சூட்டினாலும் சரி, கிட்டத்தட்ட 1 கோடி பேர்கள் சேர்வார்கள். நீங்கள் ரூ. 40 கோடி கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதால் நலிந்த பிரிவினர்களில் 50 சதவீதம் பேர்கள் வறுமைக் கோட்டிலிருந்து மேலே வருவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது என்ன ஜம்பிங்? மாயா ஜாலம்? அது எப்படி வரமுடியும்? இருக்கிற தொழிலுக்கே மின்சாரம் இல்லாமல், மூலப் பொருள் இல்லாமல், விற்பனைக்கு மார்க்கெட் இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிற பொழுது எப்படி வரமுடியும்?

அடுத்து உங்களிடத்திலே ஒரு விவரம் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த முதியோர் உதவித் தொகை பெறுவோர் 1,99,639 பேர்கள் என்று கொடுத்துள்ளீர்கள். நாவலர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொல்ல வேண்டும். எந்தத் தேதியிலிருந்து 1,99,639 பேர்கள். மார்க்கண்டேயனுக்கு 16 வயது மாதிரி அது அப்படியே நிற்கிறது. வருகின்ற மனுக்கள் எண்ணிக்கை என்ன? நாம் கொடுத்தது எவ்வளவு? இன்று இந்த அரசாட்சி செய்யவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டை மட்டும் சொல்கிறேன்

984 மார்ச் 8]

[திரு. என். வரதராஜன்]

என்று மட்டும் கருதக் கூடாது. நீங்கள் எதை மறைக்கிறீர்கள்? நம்மால் இவ்வளவுதான் கொடுக்க முடிந்தது; இனிமேல் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நிதி ஆதாரங்கள் வேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசாட்சி வற்புறுத்தப்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய வயது முதிர்ந்தவர்கள் அநாதையாக இருப்பவர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்கள், ஆகியோர்களுக்கு நிதி உதவியை நம்மால் அளிக்க முடியவில்லை என்பதைச் சொல்வதற்குத் தயங்குவதனால்தான் இதையே திரும்பத் திரும்ப எழுத வேண்டியிருக்கிறது. இதே சர்க்கார் திரும்ப வரப் போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பட்ஜெட்டிலே எழுதினாலும் இப்படித்தான் எழுத முடியும்.

இன்னொன்று நான் கேட்கிறேன், இதையெல்லாம் ஏன் மறைக்க வேண்டும். மத்திய அரசு நமக்குப் போதுமான நிதி ஆதாரங்களைக் கொடுக்க மறுக்கிறது என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதுதானே. இங்கே அனைத்தும் சரியாக நடைபெறுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி நடைபெற முடியும்? திரும்ப, திரும்ப ரேடியோவிலே நான் கேட்கிறேன். அமைச்சருடைய பேச்சிலே நான் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் நிதி அமைச்சர் சொல்லும்போது சொல்கிறார். நான் மிகைப் பற்றை வாங்கியிருக்கிறேன், வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் அதைப் பாவமான காரியமாக நினைக்கவில்லை. நிதி அமைச்சர்தான் ஏதோ பாவமான காரியமாக இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொன்னார். போன கூட்டத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர் ஒரு மாதிரியாகச் சொன்னார், வரவேற்கிறேன். எங்களுடைய நிதி ஆதாரங்களை எல்லாம் டில்லி கொண்டு போய்விட்டு எங்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருந்தால் நாங்கள் நிதிப் பற்றை வாங்காமல் இருப்பது தவிர்க்கக் கூடியதா? வாங்குவது தவறா என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் நல்ல தொனியிலே, நல்ல குரலிலே சொன்னார். ஆனால், நம்முடைய முதலமைச்சர் சொன்னதற்கு முன்னாலே ஏற்கனவே அரசியல் ரீதியாக விழிப்படைந்த நம்முடைய நிதி அமைச்சரோ என்ன சொன்னார்? இல்லை, இல்லை, பற்றாக்குறை இல்லை, எல்லாம் சவுண்டாகத்தான் எங்களுடைய பொருளாதாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னார். இப்பொழுது சவுண்ட் குறைந்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். இல்லை, நம்மால் நிறைவேற்ற முடியாது. இன்றைக்குப் போதுமான நிதி ஆதாரங்கள் இல்லாமல் ஏதோ நீங்கள் சொன்னீர்களே, தென் மாவட்டங்களிலே பயங்கரமான மழை அடித்திருக்கிறதே, மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு பைசாவாவது ஒதுக்கியிருக்கிறீர்களா? முடியாது. புதிதாக வரக்கூடிய ஆபத்து ரூ. 100 கோடி, ரூ. 150 கோடி செலவழித்தால் தான் பாதுகாக்க முடியும். ரூ. 13 கோடி கொடுத்தார்கள், டெல்லியிலே இருக்கக்கூடிய புண்ணியவான்கள், வறட்சிக்குத் தமிழ்நாட்டிற்கு ரூ. 13 கோடி கொடுத்தார்கள்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1984 மார்ச் 8]

இதைக் கூடச் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். மானியமாகக் கொடுத்தது எவ்வளவு? ரூ. 13 கோடியைக் கொடுத்தால் அவன் அழிந்து போயிருக்கிறானே, நொறுங்கிப் போயிருக்கிறானே, ஏன் இந்த பட்ஜெட்டிலே உதவி பற்றி குறிப்பிடவில்லை என்று கேட்கிறேன்.

நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களே பட்ஜெட்டிலே பற்றாக்குறை ரூ. 160 கோடி என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். மிகப் பற்றாக நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்குப் பணம் இல்லையென்று நன்றாகத் தெரிகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையிலே நாம் இன்றைக்கு ஏராளமாகப் பணம் செலவழிக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஏமாற்றுவதில் கொண்டு போய் முடியாதா? எனக்கு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் நடந்த ஒரு சர்ச்சை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதை நிதி அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இரண்டாவது உலக யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது இராணுவ மந்திரி அங்கே பாராளுமன்றத்தில் அறிக்கை தாக்கல் செய்தார்கள். எதிரிகளை தினம் தினம் இத்தனை இலட்சம் பேர்களைச் சாகடித்தோம் என்று. சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் எழுந்து, அமைச்சர் பெருமக்களே, நீங்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய இத்தனை இலட்சம் பேர்கள் அழிந்தார்கள் என்ற கணக்கை யெல்லாம் பார்த்தால், மனித சமுதாயத்தினுடைய பூண்டே அழிந்திருக்க வேண்டுமே. உங்களுடைய கணக்குப் பொய்யாக இருக்கிறதே, இன்னும் யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே என்று கேட்ட கதையாக இருக்கிறது. ஆகவே உண்மை என்ன? நம்முடைய பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட். இன்றைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்க மறுக்கிறது. நம்மால் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்ற உண்மையை தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய கண்களிலிருந்து மறைப்பது இந்த பட்ஜெட். அதுதான் நான் சொல்ல விரும்புவது.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது இன்றைக்கு ரூ. 57 கோடிக்கு நீங்கள் புதிய வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். இது எங்கே போய் நிற்கும்? ஏற்கனவே நீங்கள் சொன்னீர்கள், பெட்ரோல் மேலே வரி போட்டார்கள் அவர்கள், நாம் போடுகிற திட்டங்களை அது சீர்குலைக்கிறது என்று. இன்றைக்கு காலையிலே நான் ஒன்றை வானொலியிலே கேட்டேன். நம்முடைய மின்சார வாரியத்தினுடைய தலைவர் ஒன்றை அறிவித்து இருக்கிறார்.

(பிற்பகல் 12-30)

நாங்கள் மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது; இங்கே சட்டசபை நடந்து கொண்டிருக்கிற போது அவர் ஒரு சட்ட சபையை நடத்துகிறார். பத்திரிக்கையில் அவருடைய அறிக்கையை விட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பெட்ரோல் மீது உயர்த்துகிற இந்த மறைமுக வரி எங்கே போய் நிற்கும்?

1984 மார்ச் 8]

[திரு. என். வரதராஜன்]

இந்த 57 கோடி ரூபாய் நமக்கு வருவாய் என்று கணக்கு பார்த்தால் இந்த 2,000 கோடி ரூபாயிலே 55 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு மானியமாக தருகிறது. நாம் 170 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறோம். இதிலே இருக்கிற வருவாய் இனமே 1,400 கோடி ரூபாய் தான். இதிலே 57 கோடி ரூபாய் என்றால் எவ்வளவு பணம் உயர்கிறது வரியிலே? இன்றைக்கு சில நூறு ரூபாய்களுக்கு பற்றாக்குறை இருந்தாலும் பரவாயில்லை. புதிய வருமானத்திற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்த வரி இன்றைக்கு ஆபத்தான நிலையை உருவாக்கும் என்ற பார்வை இல்லாததால் நிச்சயமாக பண வீக்கத்தை உருவாக்கும். விலையேற்றத்தை உருவாக்கும். நெருக்கடியை உருவாக்கும். இந்த பட்ஜெட் சாதாரண மக்களுக்கு உதவிடாது. (மணியடிக்கப்பெற்றது). தலைவர் அவர்கள் பெல் அடிக்கிறார்கள். நம்முடைய தலைவரிடம் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட் அறிக்கையிலே விவசாயிகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதற்காக வழி இருக்கிறதா? இன்றைக்கு நமக்கு 200 கோடி ரூபாய் தேவை. தமிழ் நாட்டிலே விவசாயிகள் புதியதான ஒரு ஆபத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு பயிர்கள் அழிந்திருக்கலாம். கால்நடைகள் அழிந்திருக்கலாம். அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இந்த நிதிநிலை. அறிக்கையில் வழி இருக்கிறதா என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அடுத்து உயர்மட்டக் குழு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஏகமனதாகக் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கை. விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுக் கடனிலே ஒரு பகுதியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னது. அதற்கு அவர்கள் 75 கோடி ரூபாய் வரையிலும் செலவாகும் என்று அலுவலர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டு கொடுத்த அறிக்கை. அந்த அறிக்கை அமலாக்கப்படுமா? இந்த பட்ஜெட்டிலே அதற்கு இடம் இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து குடும்ப அட்டைகளுக்கு 2 கிலோ தான் கொடுக்கிறோம். இன்றைக்கு 20 கிலோ கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம். இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி சிதையும் வருமானம் குறையும். அப்படி இருக்கிறபோது 20 கிலோ குடும்ப அட்டைக்கு கொடுத்தால் தான் விலையேற்றம் இல்லாமல் சாதாரண மக்கள் வெளியே வாங்கி சாப்பிடுவதை தடுக்கிற முறையிலே அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க முடியும். நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய அந்தவழி இந்த பட்ஜெட்டிலே இருக்கிறதா?

அடுத்து விவசாயிகளின் விளை பொருள்களுக்கு கட்டுப்படியான விலை என்று சொல்கிறோம். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற பல கிராமங்களிலே நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய குவிண்டாலுக்கு 167 ரூபாய் நெல் விலை இருக்கிறதே, ரூ.132 மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது; நாம் வறட்சி மற்றும் வெள்ளத்திற்கு உதவித் தொகையாக கொடுக்கிற 35 ரூபாய்; ஆக

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1984 மார்ச் 8]

167 ரூபாய் இன்றைக்கு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வெள்ளத் தால் சிக்கித் தவிக்கிற அந்த விவசாயிகளுக்கு கொடுத்தால் அவர்கள் நெல்லை விற்கத்தயாராக இருக்கிறார்களே! அதற்கான பண ஒதுக்கீடு இந்த பட்ஜெட்டிலே இருக்கிறதா? என்று கேட்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பிளாமி நிலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கான பண ஒதுக்கீடு இதிலே இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் இப்போது வந்திருக்கிற பட்ஜெட்டைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சாதாரணமாக நம்முடைய இந்த மிகைப்பற்று என்பதைப் பற்றிக் கூட இந்த பட்ஜெட்டின் உரையிலே தொகுப்புரை வழங்குகிற போது நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை மத்திய சர்க்கார் வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்மால் கட்ட முடியாது. இதில் முக்கியமானது என்னவென்றால் நீங்கள் இந்த வழியில் சென்றால் புதிய வரிகளைப் போட வேண்டியிருக்கும். பண வீக்கத்திற்கு எண்ணெய் ஊற்ற வேண்டியிருக்கும். அதற்கு மாறாக இன்றைக்கு ஒரு காரியம் நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே அவர்கள் என்ன கனவுகண்டார்களோ அந்தக் காரியம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தேசத்தினுடைய காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலங்கள், தேசத்தினுடைய எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்று திரண்டு இன்றைக்கு நிர்ப்பந்தித்து — சர்க்காரியா கமிஷன் எப்படி வந்தது? நான் பிரபாகரன் அவர்களைக் கேட்கிறேன். தயாள குணத்தினாலா வந்தது? தேசத்தினுடைய எதிர்க்கட்சிகளுடைய ஒன்று பட்ட இயக்கம், தேசத்தினுடைய ஜனநாயகத்தின் ஒன்றுபட்ட முயற்சியால், மாநிலங்களுடைய எழுச்சியின் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு கன்துடைப்பாக போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்து நடத்தும்படியான ஒற்றுமை இயக்கத்திலே நீங்கள் விலகி நின்றால் ஜனநாயகத்தை தாக்கு வீர்கள் அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான தவறு செய்கிற பாதையிலிருந்து, தடம் புரளுகின்ற பாதையிலிருந்து நீங்கள் திரும்பிவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நிச்சயமாக அந்த நிலையில் இருந்து ஒரு மாறுதல் வேண்டும். ஒரு சிறிய கதை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். உங்களுக்கு ஏன் இந்த நினைப்பு வருகிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஒரு சிறிய ராஜா. அவர் ஒரு முடிதிருத்தாகிற தொழிலாளியோடு ஒரு நாள் பேசுகிறபோது கேட்டார். இரவு நேரங்களில் அவர் நகரைச் சுற்றிப் பார்த்து மக்களின் குறைகள் அறிந்து கொண்டு வந்து சொல்லும்படி கேட்டார். அந்த முடிதிருத்தும் தொழிலாளி சொன்னானாம், இந்த நாட்டில் உள்ள மக்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள் என்றால், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு எலுமிச்சம்பழம் அளவிற்கு குறையாமல் தங்கம் வைத்திருப்பதாகச் சொன்னானாம். ராஜாவுக்கு

1984 மார்ச் 8]

[திரு. என். வரதராஜன்]

ஆச்சர்யமாக இருந்தது. நாம் இரவு எல்லாம் சுற்றிப்பார்த்த போது மக்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிற போது, இவன் இப்படிச் சொல்வதால், இவனிடத்தில் தங்கம் இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தி, 'அவனிடத்தில் மக்களை அனுப்பி தங்கம் வாங்கிக்கொள்ளச் சொன்னானாம். அதன் பிறகு ஒரு நாள் அந்த முடிதிருத்துகிற தொழிலாளியைக் கூப்பிட்டு, இன்றைக்கு மக்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டாராம். அதற்கு அவன் பதில் சொன்னான். இன்றைக்கு ஊரிலே உள்ள மக்கள் பட்டினியாலும், பசியாலும் வாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று. என்ன அடிப்படையில் இந்த உணர்வு அவனுக்கு வந்தது என்றால், அவனுடைய நிலைமையை மனதில் கொண்டு அவன் சொல்லியிருக்கிறான். அதைப் போலவே மத்திய அரசோடு நீங்கள் உறவு கொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் இப்படிச் சொல்கிறீர்கள். இந்த பட்ஜெட் பெரிதாக இருக்கிறது. பெரிய உரையாக இருக்கிறது. எங்கள் ஊரிலே சொல்வார்கள், உப்பியிருந்தால் ஊதுகாமாலை என்று, இது ஒரு பொருளாதார ரத்த ஊதுகாமாலை என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களாலே சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை நான் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்தில் மூன்றாண்டு காலம் தொடர்ந்து வறட்சி இருந்த போதிலும், சமீப காலத்தில் இயற்கைக் சீற்றத்தால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு பல இடங்களில் சேதம் ஏற்பட்ட போதிலும் பட்ட சாலிலே படும் என்று சொல்வார்களே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தபோதிலும், ஒரு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை தமிழகத்தில் இருக்கிற கோடிக்கணக்கான மக்களை வாழ்விக்கின்ற வகையிலே வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற மக்கள் பாராட்டுகின்ற வகையிலே நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் முதலில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமே இல்லை என்றும் இந்த அரசு எதுவுமே செய்யவில்லை என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் இந்த நேரத்தில் சேர்வாரோடு சேர்ந்ததின் விளைவோ என்னவோ இதிலேயுள்ள பல நல்ல திட்டங்களை வரவேற்காமல் கோடானுகோடி ஏழை மக்கள் வருந்துகின்ற வகையிலே கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. கோரால்]

[1984 மார்ச் 8]

வறட்சிப் பணிகளின் கீழ் ஏறத்தாழ ரூ. 46 கோடி செலவில் 21,726 குழாய்க் கிணறுகள் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, உண்ண உணவும், உடுக்க உடை, இருக்க இருப்பிடம் அனைவருக்கும் 1 தேவை என்பதை அவர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வகையிலேதான் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஜனதா சேலையும் வேஷ்டியும் 10 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் வழங்குவதற்கு மாண்புமிகு எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் ஆணையிட்டிருக்கிறார் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பாசன வாய்க்காலையைப் பழுதுபார்த்து சீரமைப்பதற்காக ரூ. 17.31 கோடி ஒதுக்கப்பட்டதும் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் தான். என்பதை பணிவோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, 5 கோடி ரூபாய்ச் செலவில், கிணறு, குளங்களைத் தூர் வாருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், விவசாயத்திற்காக நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு வேளாண்மைத்துறையிலே விதை பதப்படுத்தும் பிரிவை 8 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் வலுப்படுத்தவும் விதைப் பண்ணைகளில் 18 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பாசன வசதிகளைப் பெருக்கவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கால்நடைகளுக்குச் சிறந்த முறையில் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் புதிதாக 26 கால்நடை மருந்தகங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. அது மட்டுமல்ல. கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்ற ஏழை எளிய விவசாயிகள், நலிந்த மக்கள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக 1984-85 ஆம் ஆண்டிலே 500 தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அது மட்டுமல்ல. 150 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் காரைக்குடியில் ஒரு பால்பண்ணை அமைக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 8]

திரு. சி. கோபால்]

அது மட்டுமல்ல, உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கு காப்புறுதித் திட்டத்தை அமைத்துத் தந்தது இந்த அரசு தான். நிலமற்ற உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் சிறு விவசாயிகளுக்கும் நலிந்த பிரிவினருக்கும் தொழிலாளர் நலத்துறையிலே ஒரு தனிப்பிரிவை உருவாக்குவதன் மூலமாக அவர்களுடைய நலனிலே அக்கறை கொண்டு, அவர்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டுவதன் மூலமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்தித் தரவேண்மென்ற நோக்கத்தோடு இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தொழில் செய்யும்போது ஒரு விவசாயி உயிரிழந்து விட்டால் அவன் குடும்பத்திற்கு நிலைமைக்கு ஏற்ப 5,000 ரூபாய் முதல் 10,000 ரூபாய் வரை அளிக்கப்படும் என்ற உறுதி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அரசு கொண்டுவந்திருக்கிற இத்தகையத் திட்டம் மேற்கு வங்கத்திலே இருக்கிறதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அருமைச் சகோதரர் துரைமுருகன் அவர்கள் நடித்துப் பேசினார். நையாண்டி செய்து பேசினார். நான் ஒன்றை மட்டும் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள் பொது விநியோக முறையிலே எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பொது விநியோகமுறையில் அரிசி வழங்க வேளி அங்காடிகளிலிருந்து மிக அதிகமான அளவுக்கு அரிசி கொள்முதல் செய்து, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்து கொண்டுவந்து, இங்கே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதன் மூலம் 100 கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிறது. அந்தக் கூடுதல் செலவை சமாளித்துக் கொண்டு, 3 ஆண்டுக் காலமாக தொடர்ந்து இந்த நாட்டிலே வறட்சி இருந்தாலும், தேவையான முறையிலே, சரியான முறையிலே பொது விநியோக முறையை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு என்பதை பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. கோபால்]

[1984 மார்ச் 8]

1967 ஆம் ஆண்டு தேர்தலை சந்தித்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சில வாக்குறுதிகளை கொடுத்தது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் படி அரிசி இலட்சியம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தான் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னால் கோவையிலும் சென்னையிலும் படி அரிசித் திட்டத்தை அமுல்படுத்தினார்கள். ஆக, தமிழ்நாட்டில் படி அரிசித் திட்டத்தை இந்த இரண்டு மாவட்டங்களில் மட்டும் செயல்படுத்திய வகையில் ஏறபட்ட இழப்பு 7 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சராக வந்த பின்னால் அந்த 7 கோடி ரூபாயைக் கூட சரி செய்ய முடியாமல், ஒரு ஆட்சியை நடத்த முடியாமல், ஏழை மக்களுக்கு விநியோகித்து வந்த படி அரிசித் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதியை மூடி மறைத்து விட்டார்கள்; குழி தோண்டி புதைத்து விட்டார்கள். 7 கோடி ரூபாயை சீர் செய்து, ஆட்சி நடத்த வக்கற்றவர்கள் இன்றைக்கு பல கோடி ரூபாயைப் போட்டு ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கும் முறையில் பொது விநியோக முறையைச் செயல்படுத்தி, அதன் சாரணமாக 100 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்றாலும் தொடர்ந்து அதை நடத்திக்கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அரசைப் பார்த்து நடித்துக் காட்டுகிறார்கள்; நையாண்டி செய்து பேசுகிறார்கள், கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள் என்றால் இன்று அவர்களோடு சேருவதற்கு துடித்துக் கொண்டிருக்கும் வரதராஜன் அவர்கள் இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ரூ. 7 கோடி நஷ்டத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளாது அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டவர்கள், இன்று புரட்சித் தலைவர் போடுகின்ற திட்டங்களை எல்லாம் கேலி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லும் போது நாங்கள் வருந்துகிறோம்.

சத்துணவுத் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது சொன்னார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 20 கோடி கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். உண்டி கொடுப்போர் உயிர் கொடுப்போர் என்று சொல்வார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் துறைமுகன் அவர்கள் பாராட்ட மாட்டார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள், தலைவர்கள் முதல் தொண்டர்கள் வரை செல்லுகின்ற இடங்களிலெல்லாம், எடைக்கு எடை வெள்ளியும், எடைக்கு எடை பணத்தையும் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வள்ளல் தன்மை பெற்றவர்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வறுமை என்றால் என்ன என்று தெரிந்து வைத்திருக்கிற சாரணத்தால், தான், எவ்வளவோ கோடி பணமானாலும், பரவாயில்லை. இந்த நாட்டிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள், ஆர்வமும், ஆற்றலும் பெற்று எதிர்காலத்தில் நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்

1984 மார்ச் 8]

[திரு. சி. கோபால்]

டிய மாணவர்கள், அவர்கள் அறிவு இழந்து, ஆற்றல் இழந்து வறுமையிலே சிக்கி பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற நிலைமைகளை உணர்ந்து வைத்துத்தான் இன்று பல கோடி செலவில் சத்துணவுத் திட்டத்தை எவ்வளவு கோடி பணமானாலும் பரவாயில்லை, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியே தீருவோம் என்ற நிலைமையிலே, மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர், இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக, ஏழை எளிய மக்கள் பல லட்சக் கணக்கில்—ஏறத் தாழ் 65 இலட்சம் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு வேளை உணவு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ஆண்டில் மேலும் ரூ. 20 கோடியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை நாங்கள் பராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள்? நான் கேட்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையை தயார் செய்து அறிவித்தார்கள். அங்கே பெட்ரோல் விலை கூடிவிட்டது என்பதற்காகவும், நிலக்கரி விலை கூடிவிட்டது என்பதற்காகவும் ரூ. 10-க்கு மேலே பிரயாணம் செய்கின்ற டிக்கெட்டுகளுக்கு கூடுதலாக ரூ. 2 போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே தமிழகத்தில் ஒரு போக்குவரத்துக் கழகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் பல மாநிலங்களிலே பார்க்கிறோம். அங்கே நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற அந்த பஸ் போக்குவரத்து விலையை விட, பிரயாணிகள் கட்டணத்தைவிட, இன்று இந்திய நாட்டிலேயே குறைவாக பஸ் கட்டணம் உள்ள மாநிலம் தமிழகம் தான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதை நான் ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

ரூ. 9 கோடிக்கு 1983 செப்டம்பர் திங்கள் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதைக் கூட பாராட்டுவதற்கு உங்களுக்கு மனம் இல்லையென்று சொன்னால் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியை எப்படியாவது வீழ்த்த வேண்டுமென்றும், அவருடைய ஆட்சிக்கு களங்கம் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் 'எதிர்க்கட்சிகள் இருக்கின்றனவே ஒழிய, பாராட்டுவதற்குக் கூட மனம் இல்லாத வகையிலே இன்று இருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அரசு ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஓய்வு பெற்றுச் செல்லும் போது, ரூ. 10,000 கிடைக்கின்ற வகையிலே இந்தத் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு வங்கத்திலே இந்தத் திட்டம் இருக்கிறதாகர்நாடக மாநிலத்திலே இந்தத் திட்டம் இருக்கிறதா? ஆந்திர மாநிலத்திலே இந்தத் திட்டம் இருக்கிறதா? இல்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இதற்கு முன்னால் ஆண்டபோது, இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை கையாண்டது உண்டா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இனி புதியதாக அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்படுகிறவர்கள் ஓய்வு பெறுகிறபோது,

[திரு. சி. கோபால்]

[1984 மார்ச் 8]

கிட்டத்தட்ட, கூட்டு வட்டியும் சேர்ந்து ரூ. 30,000 பெறுகின்ற இந்த நிலைமையை உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றது. அப்பேற்பட்ட அரசு ஊழியர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கின்ற திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது எங்களுடைய புரட்சித் தலைவருடைய அரசு தான் என்பதை ஞாபகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியினர் இங்கே பல இடங்களுக்குப் போய் பேசுகின்றபோது இங்கே தொழில் முன்னேற்றம் இல்லை என்று பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு கருத்தைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநிலத் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசு 20 சதவீத உதவித் தொகையைத் தான் அளித்து வருகிறது. அப்படி அளிக்கப்படுகின்ற உதவித் தொகையில் கூட முதல் திட்டத்திலிருந்து இந்த சதவீதம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்பதை டில்லியில் அவர்கள் எடுத்துச் செல்வார்களே யானால், இங்கே பல திட்டங்கள் பயனுள்ள வகையில் நிறைவேறும் என்பதை அவர்களுக்குப் பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஆயாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தினுடைய செலவு ரூபாய் 3,150 கோடியாக இருக்கவேண்டும் என்று திட்டம் முதலிலே இருந்தாலும்கூட முதல் 3 ஆண்டுகளிலே இந்த மாநில அரசு திட்டப் பணிக்களுக்காக ரூபாய் 1,821 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அனுமதித்த செலவை விட ரூபாய் 511.61 கோடி அதிகமாகச் செலவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் அவருக்குப் பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அந்த சதவீதத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கிறபோது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு இன்னும் பல திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை டெல்லியிலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வார்களானால் அது பயனுள்ள வகையிலே அமையும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

குறிப்பாக தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் நையாண்டித்தனம் செய்து பேசினார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே இந்த மாமன் றத்திலே ஏசிப் பேசினாலும் அரசு விழாக்களிலே அவருடைய தொகுதியிலே நடைபெறுகிறபோது தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக விழாக்கள் நடைபெறுகிறபோது, அங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் எந்த அளவிற்குப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதும், அந்தப் பகுதியிலே

984 மார்ச் 8]

[திரு. சி. கோபால்]

உள்ள மக்கள் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், எனவே அவர்கள் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகப் பேசும் தன்மையைக் கைவிடவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் அவருக்குப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 'தம்பி வா தலைமை ஏற்கவா என்று அண்ணா அவர்கள் பாராட்டித் தெரிவித்ததற்கு இணங்க, அந்தத் தலைவருடைய திட்டத்திற்கு ஏற்பமாண்பு மிகு நடமாடும் பல்கலைக் கழகம் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்திய நாட்டிற்கே வழிகாட்டியாக விளங்குகின்ற பல திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையாக இது இருந்துகொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்லி, வரவேற்று நான் அமைகிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோபால் அவர்கள் பேசுகிறபோது, பல நல்ல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொன்னார்கள், நான் கேட்க விரும்புவது எல்லாம் அணைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வருவதற்கு முன்னாலேயே இந்த பட்ஜெட்டிலே மானியக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் வருகிறது. இந்த மானியக் கோரிக்கைகளாக வருகிற வரவினங்களும் செலவு செய்து கொண்டு, இந்தச் செலவிலேயிருந்து அந்தச் செலவுக்கு மாற்றுகிறோம், அந்தச் செலவிலிருந்து இந்தச் செலவினங்கு மாற்றுகிறோம், பலவிதமான அபிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்கிறோம். ஆனால் நமக்கு புதிய வருவாயோ மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை. நமக்கும் புதிய வருவாய் வருவதற்கு இடமில்லை. ஆகவே ஜனங்களுக்கு அதிகமான நன்மை செய்யக்கூடிய அளவிலேதான் மாநில சர்க்கார் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் நாசிக்கிலே நோட் அச்சடிப்பதைப் போல மாநில சர்க்கார் எங்கேயாவது தனியாக நோட் அச்சடித்து, அணைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் இன்றைக்கு செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறதா? என்ற விவரத்தை எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். கடந்த ஆண்டு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1983-84 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையே சபையிலே படித்துக் காட்டிய நேரத்திலே, அந்த அறிக்கையிலே பக்கம் 8-லே சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒரு விவரத்தை இங்கே ஞாபகப்படுத்துவதாம் என்று நான் கருதுகிறேன். "மானியங்கள் என்ற போர்வையில் மத்திய அரசு அதனிடம் சாட்டையை வைத்துள்ளது. ஏனெனில் மத்திய அரசு அதன் உணர்ச்சிவீழ்விப்படி மானியங்கள் வழங்குகிறது. திட்டத் தொகையைப் பொறுத்தவரையில் நிதித்

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

[1984 மார்ச் 8]

தொடர்புகள் மறு ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும்; மிக விரைந்து செய்யப்பட வேண்டும். நமக்குச் சேரவேண்டியதை நம்மிடமிருந்து கொள்ளை போகக்கூடாது. மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு மறு ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும்'' என்று மதிப்பிற்குரிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 27 ஆம் நாள் அன்று சட்டமன்ற மேலவையிலே பேசியதை 1983-84 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையினை வழங்கிய நேரத்திலே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கிற நேரத்திலே 1984-85 ஆம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கக்கூடிய மதிப்பிற்குரிய நாவலர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான நடவடிக்கைகள் தொழில் வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, சமூக நலம் போன்றவைகளுக்கான திட்டங்களை இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால் உண்மையிலே சொல்லப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக 1983-84 ஆம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கையிலே அவர்கள் என்ன சொல்லியிருந்தார்களோ, அதையே தான் மறு பதிப்பாக 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லக்கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கக்கூடியவைகளிலிருந்து மிகவும் முக்கியமாக நான் சொல்லவிரும்புவது, தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காகவும், தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும், அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியவைகளை கொண்டு வந்து செய்வதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் தவறியிருக்கிறது. அவைகளைப் பற்றி இங்கே எதுவுமே சொல்லப்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கேட்டுப் பெறவேண்டிய நன்மைகளைக் கூட கேட்பதற்கு தயங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான திட்டங்களை மத்திய அரசாங்கம் தீட்டக்கூடிய நேரத்தில், மத்திய அரசிடம் இந்த மாநில அரசுக்கான தொழில் வளர்ச்சி மற்றும் கல்வித் துறையிலே இருக்கக்கூடிய அபிவிருத்திகள் மற்றும் பல நடவடிக்கைகள் பற்றி, இந்த அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கக்கூடிய கருத்துக்கள் என்ன? எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை ஆலோசனைகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்படவில்லை. அது மட்டும் அல்ல, 8 வது நிதிக்கமிஷன் பற்றியும் அது குறித்து இந்த மாநில அரசினுடைய கருத்துக்கள் பற்றியும் இந்த சபையிலே எதுவும் வைக்கப்படவில்லை. எட்டாவது நிதிக்கமிஷனிடத்திலே என்ன சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றிக் கூட, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே, நாவலர் அவர்கள் சொல்லாமல் இருப்பது உண்மையிலேயே வருத்தத்தை தருகிறது.

1984 மார்ச் 8]

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

அத்தோடு தெலுங்கு கங்கா நதிநீர் திட்டம் சம்பந்தமாக 30 கோடி ரூபாயை தமிழக அரசு ஆந்திர அரசுக்கு கொடுத்திருக்கிறது. இப்போது அங்கேயிருக்கக்கூடிய பிரச்னை 30 கோடி ரூபாயை கொடுத்திருந்தாலும் கூட, ராயலசீமா பகுதியிலே உள்ள மக்கள் தெலுங்கு கங்கா நதிநீர்த் திட்டத்தை நடத்தக் கூடாது என்று கிளர்ச்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த திட்டம் நிறைவேறுமா, நிறைவேறாதா என்றே தெரியவில்லை. இந்தத்திட்டம் நிறைவேறாமல் இருந்தால் 30 கோடி ரூபாயினுடைய நிலைமை என்ன?

சென்னையிலே குடியிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு இதனால் குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்குமா என்ற ஐயப்பாடு எழுந்திருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்திலே அந்த மக்கள் கிளர்ச்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நிதியிலிருந்து 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிக்கொடுத்தும் விட்டோம். எனவே தெலுங்கு கங்கா நதிநீர் திட்டம் நடைபெறுமா இல்லையா என்ற சந்தேகம், கேள்விக்குறியாக எழுந்திருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய நாவலர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்ற நேரத்திலே இதற்கு பதில் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்திய நாட்டுக்கும் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய கடலோரப் பகுதிகளுக்கும் ஒரு ஆபத்தான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்க ஏகாத்திபத்தியம் கடல் ஓரப் பகுதிகளை தன்னுடைய ராணுவ தளமாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், இலங்கைக்கு அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய திரிகோணமலையிலே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தன்னுடைய கட்டுப்படை தளத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே சேது சமுத்திர திட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்திலும், சட்டமன்றத்திலும், பல்வேறு முறைகளில் எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், அதே நேரத்தில் பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திய நாட்டுக்கு ஒரு ஆபத்தான சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தக்கூடிய மத்திய அரசாங்கம் ஏன் இன்னும் இந்தத் திட்டத்தைக்கொண்டு வரத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்று இந்த அரசாங்கம் கேட்கத் தவறியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்த அறிக்கையிலேயும் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. நம்முடைய இந்த ஆபத்தான சூழ்நிலையில் சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

[1984 மார்ச் 8]

அடுத்து, இந்த அறிக்கையிலே, வறட்சி, புயல் வெள்ளம் போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஏற்பட்டதற்கு, மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய நிதியை விட அதிகமாகவே மாநில அரசாங்கம் செலவு செய்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, அதனால் பெரிய பலன் ஒன்றும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கடந்த மூன்று ஆண்டுக்காலமாக, தொடர்ச்சியாக தமிழ்நாட்டு மக்கள், வெள்ளத்தினாலும், வறட்சியினாலும் மாறி மாறி பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக கடந்த 2 தினங்களாக, பெய்த பெருமழையின் காரணமாக, திருநெல்வேலி மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்கள் எல்லாம் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. போக்குவரத்து உள்பட துண்டிக்கப்பட்டிருப்பதாக செய்திகள் வந்திருக்கிறது. நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் கூட காலையிலே அதுபற்றி பேசும்போது சொன்னார்கள். நான் அவர் எழுதிடத்திலே கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இப்படி மாறி மாறி வெள்ளமும் வறட்சியும் வந்து தமிழக மக்கள் மேலும் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக நீண்ட தொலை தூர பார்வையோடு ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு மைய அரசிற்கு கொடுப்பதற்கு தமிழக அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் என்ன போட்டிருக்கிறது? அல்லது அதற்கான நடவடிக்கைகள் ஏதாவது மேற்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை. அதற்காக எந்தத் தொகையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்படவும் இல்லை. அது மட்டும் அல்ல. மத்திய அரசாங்கம் தமிழக அரசாங்கத்திற்கு வெள்ள நிவாரணத்திற்காக 5 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி தந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-00.)

இந்தக் கடுமையான மழையினால், வெள்ளத்தினால் பல்வேறு மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நேரத்தில் மக்களை பாதுகாக்க வேண்டிய பணி அரசுக்கு இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாய கூலிகளுக்கு வேலையில்லை. பாலங்கள் உடைந்திருக்கின்றன. சோலைகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. வாகனங்கள் செல்ல முடியவில்லை. வீடுகளை இழந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் மத்திய அரசாங்கம் 5 கோடி ரூபாய் கொடுத்தவுடனே பாராட்டியிருக்கக் கூடிய இந்த அரசாங்கம் எதிர்காலத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் சீராக்குவதற்கும் செப்பணிடுவதற்கும் கூலி விவசாயிகளுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடம் அதிகமான தொகையைக் கேட்பதற்கு ஏன் இந்த அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 8]

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

கடலோரப் பகுதிகளிலே போக்குவரத்து அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். கடலோரப் பகுதிகளிலே போக்குவரத்தை அதிகரிப்பதால் குறைந்த செலவில் பயணம் செய்யக் கூடிய நிலைமையை உருவாக்க முடியும். மக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையை விரைவிலே உருவாக்கவேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்களோ தேர்தலுக்காக மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பட்ஜெட்டிலே கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிற நிலைமை இருப்பதைப் போல் மாநில அரசாங்கம் தேர்தலை முன்னிட்டு இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இது துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் 56 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டுள்ளீர்கள். எதிர்காலத்திலே தமிழகத்திலே வளர்ச்சிக்கான திட்டப் பணிகளை இந்தப் பட்ஜெட்டிலே எங்களால் பார்க்க முடியவில்லை. மத்திய அரசின் பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ளதை நீங்களும் சொல்லியுள்ளீர்கள். அடிப்படையான மாற்றங்கள் எதுவும் இல்லை, திட்டங்கள் இல்லை. மத்திய அரசின் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டவில்லை. அலங்கார வார்த்தைகள் சர்தாரண ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன் அளிக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வேளாண்மையைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. வேளாண்மையிலே வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் விவசாயிகள் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வதில் உங்களுக்கு என்ன தயக்கம்? தனியார்கள் கொள்முதல் செய்வதாலே விலையேற்றம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கமே நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய 17,500 நியாயவிலைக்கடைகள் மூலமாக அரசாங்கமே விநியோகம் முழுமையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அப்படிப்பட்ட கொள்கையை கையாள் வேண்டும். வறட்சியும் வெள்ளமும் மாறி மாறி வரக்கூடிய இந்த நேரத்திலே நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி இல்லை, கோதுமை இல்லை, மண்ணெண்ணெய் இல்லை, தேங்காய் எண்ணெய் இல்லை என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஒரு புறம் விலைகள் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு நியாயவிலைக் கடைகளிலே அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தாமல் வேளாண்மையிலே வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதைச் செய்வதற்கு ஏன் மறுக்கிறீர்கள்? வறட்சியும் வெள்ளமும் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்ற நேரத்திலே விவசாயிகள் தொடர்ந்து பெரும் பாதிப்புக்கு ஆளாகி வருகின்ற நேரத்திலே தஞ்சை மாவட்டம் வெள்ளத்தாலேயும் கோவை மாவட்டம்

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

[1984 மார்ச் 8]

வறட்சியினாலேயும் மற்ற மாவட்டங்கள் எல்லாம் வெள்ளத் தாலும் இன்றைய தினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்திலே விவசாயிகளின் கடன்களை ஏன் ரத்து செய்யவில்லை? முதல் அமைச்சர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் படிப்படியாக விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்வோம் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் திருப்பி நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை 1983-84-ல் விவசாயிகளுடைய கடன்களை ஏன் ரத்து செய்யவில்லை? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே விவசாயிகள் ஏமாற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து வந்த கடன்கள், எல். டி. பாங்குகள் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

அடுத்து பாசனம் என்ற தலைப்பு இருக்கிறது. பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை உண்மையிலேயே போதாது. தமிழகத்திலே இப்போது குளங்குட்டைகள் எல்லாம் குடிசைகளாக மாறி விட்டன. இப்போது குளமும் கிடையாது. குட்டையும் கிடையாது. மழைக்காலத்திலே வருகின்ற தண்ணீரை எங்கே தேக்கி வைக்கப் போகிறீர்கள்? ஏரி குளங்களை ஆழப்படுத்தக் கூடிய நிலைமையும் இல்லை. கசிவு நீர்க் குட்டைகளைக் கட்டக் கூடிய திட்டமுமில்லை. இதைப் பற்றி பல்வேறு கட்டங்களிலே இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இருக்கக்கூடிய 10 பாசனத் திட்டங்களில் பாண்டியாறு பொன்னம்புலா திட்டம் என்பது 2 வது திட்டமாக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கேரள அரசோடும் கர்நாடக அரசோடும் பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறோம் என்று பல்வேறு கால கட்டங்களில் இந்த அவையில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. மிகப் பெரிய திட்டம் பாண்டியாறு-பொன்னம்புலா திட்டம். இந்தத்திட்டத்தை முடிவாக அமுலுக்கு கொண்டு வருவார்களானால் பெரியார் மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், அதேபோல் சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் பயன்படக் கூடிய முறையில் இருக்கும். எனவே இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதா? அல்லது இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த மத்திய அரசை வற்புறுத்தி நீங்கள் நடவடிக்கை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் சொல்லவில்லை. எனவே கசிவு நீர்க் குட்டைகள் கட்டுவது, குளங்கள் அமைப்பது, ஏரி குளங்களை ஆழப்படுத்துவது அதேபோல் பல்வேறு பெரிய அணைகள் கட்டுவது போன்ற திட்டங்களை இந்த அறிக்கையில் சொல்லாமல் இருப்பது விவசாயிகள் அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பலன் அளிக்காது. எனவே இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் 10 திட்டங்களில் இருக்கக் கூடிய பாண்டியாறு பொன்னம்புலா திட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசை இந்த அரசு வற்புறுத்தியும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*984 மார்ச் 8]

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

அதே போல் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு விரிவாக்கத் திட்டத் திற்கு சில கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளதாக இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தை விரிவாக்கக் கூடிய முறையில் இப்போது பல்லடத்தில் ஒரு பகுதியும், கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அவிநாசி தொண்டாமுத்தூர் போன்ற பகுதியிலும் உண்மையிலேயே எந்தவிதமான பாசன வசதியும் இல்லாமல் வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு விரிவாக்கத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கும் இந்த நேரத்தில் பல்லடத்தில் ஒரு பகுதியில் பாயக்கூடிய பி.ஏ.பி. வாய்க்காலை அவிநாசி பகுதிக்கும் பாசன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்காக அதிகமாக தொகையை ஒதுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தொழில் வளர்ச்சி பற்றி இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டு இருப்பது உண்மையிலேயே வருத்தப்படக் கூடியது. 1967-ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் அல்லாத ஒரு சர்க்கார் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி குன்றிவிட்டது. 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் பெரிய தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் அமைக்கப்படவில்லை. இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது புகளூரில் ஆரம்பிக்கக்கூடிய ஒரு காகித தொழிற்சாலை மட்டும்தான். கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இப்போதும் அதைச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே தவிர அதற்கு மாறாக புதிய தொழிற்சாலைகள் எதுவும் ஆரம்பித்து வேலை வாய்ப்புத் தரக் கூடிய முறையில் திட்டத்தைச் சொல்லவில்லை. அதற்கு மாறாக டிட்கோ, சிட்கோ மூலமாக பல ஆயிரக்கணக்கான சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தமிழகத்தினுடைய நிலை என்ன? தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு விட்டன. மின் பிடிக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகள் ஒழிந்தே போய்விட்டன. தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை மூடி விட்டார்கள். இன்று ஏக போக முதலாளியாக இருக்கக் கூடிய விம்கோ தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைக்கு மத்திய அரசால் அதிகமாக லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு கோவில்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் உள்ள தீப்பெட்டித் தயாரிக்கக் கூடிய சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகளும், அதில் பணி புரியக்கூடிய தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டு அந்தத்தொழிலே நசிந்து போகக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டும் அல்லாமல் நீங்கள் புதிய தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ஆனால் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமா வேண்டாமா? தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன? பல தொழிற்சாலைகளை மூடக்கூடிய அபாயங்கள் உள்ளன. உள்ளதும் போச்சுடா நொள்ளக் கண்ணா என்பது போல் புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளைப் பாதுகாப்பதில் இந்த அரசின் கொள்கை என்ன?

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

[1984 மார்ச் 8]

இப்போது தமிழகத்தில் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு விட்டன. தமிழகத்தில் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதால் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் பி. அண்டு சி. மில், நெல்லிக் குப்பம் சர்க்கரை ஆலை, கரூர் மில்ஸ், எஸ். ஆர். சி. மில்ஸ், தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில், பத்மா மில், ஜனார்த்தனா மில், ஈரோடு கந்தசாமி நூற்பாலை, குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ரப்பர் தோட்டம், நமனசமுத்திரம் மில்ஸ், நாச்சியம்மை காட்டன் மில்ஸ், தேனூர் சிவசாமி மில்ஸ், திருச்சி அமராவதி அங்காடி, அம்பத்தூர் என். எஸ். கே. பாடி இர்க்ஸ், இந்தியா போர்ஜ், திருநீர்மலை எல்போர்ஜ், சென்னையின் தியாசாபிகல் சொசைட்டி, குரோம்பேட்டை கார்த்திக் காட்டன் வாஷிங், குவாலிடி இண்டஸ்ட்ரீஸ், மாதவரம் சதர்ன் அலாய் பவுண்டரீஸ், தர்மபுரி லாஸ்கேக் ஸ்டீல், திருவாரூர் தவிட் டென்னை ஆலை, மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ், சென்னையில் ரானே மோட்டார்ஸ், ஓல்டாம் பேக்லரி, இந்தியா ஓயர் அண்ட் ஆட்டோ கம்பனன்ட்ஸ், ஆம்கேஸ் டூல் கம்பெனி. ஆக இப்படிப்பட்ட பெரிய கம்பெனிகள் எல்லாம் முடிக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் ஏதோ இங்கே தொழில் வளர்ச்சி இருக்கிறது என்று சொல்வது வருந்தக்கூடியதே தவிர வேறு இல்லை. இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி மிகவும் குன்றி இருக்கிறது. அது மட்டும் அல்லாமல் இந்த ஆலைகளை எல்லாம் திறப்பதற்கு தொழிலாளர் நலத்துறை நடவடிக்கை எடுக்காமல் தூங்குமுஞ்சி மடமாக செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்று தான் சொல்ல முடியும். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை தீர்க்கவில்லை. மூடப்பட்ட ஆலைகள் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு சரியான கொள்கையை கடைபிடிக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி தேக்கம் மற்றும் பீடித் தொழில் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு முடி மறைக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பட்ஜெட்டில் கல்விக்காக ஒன் தேர்டு ஒதுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன நிலைமை? தமிழகத்தில் இருக்கின்ற கல்விகூடங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு வியாபார ஸ்தலங்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன.

1984 மார்ச் 8]

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

[பிற்பகல் 1-10]

தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளைத் தொடங்குவதற்கு
லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லாவிடங்களிலும்
போராட்டம்; ஹாஸ்டல் பெசிவிட்டிஸ் இல்லை; ஆசிரியர்
களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை; சம்பளம் வாங்காமல் வேலை
செய்கின்ற நிலைமை என்று இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை
கள் இருக்கின்றன.

குடிதண்ணீர் வழங்கும் திட்டம் சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். திருப்பூர் 2-ஆம் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு மாண்புமிகு
முதலமைச்சரவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அதற்குப் பிறகு,
மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரும் அந்தத்
திட்டம் எப்பொழுது முடிவுபெறும் என்று தெரியவில்லை. அந்தத்
திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அவினாசியில் ஒரு பகுதிக்கும்,
திருப்பூர் மக்களுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். எனவே
திருப்பூர்-2ஆம் குடிநீர்த் திட்டத்தை உடனடியாக அமலாக்க
வேண்டும், நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
அதற்காக பட்ஜெட்டில் தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை
வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். கிராம மக்களுக்கு குடி
நீர்த்திட்டத்தை விரைவாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. பாலுச்சாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்
களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாசித்தளித்த
1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையை
ஆதரித்து, ஆயிரம் ஆயிரம் அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு அன்னம்
கொடுத்து, அண்ணாவின் இலட்சியக் கொள்கையைத் தமிழகத்
தில் நிறைவேற்றி, அண்ணாவின் அன்புத் தம்பியாய் தமிழக
ஆட்சிக் கட்டிலில் இருந்து செங்கோலாட்சி நடத்தி வரும், இதய
தெய்வம், புரட்சித் தலைவரை வணங்கி என் உள்ளத்தில் பட்ட
ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்க
எண்ணுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த
மாமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் இங்கே ஒன்றைக்
கூறினார்கள். தேனூரில் உள்ள சிவகாமி மில் முடியிருப்பதாகச்
சொன்னார்கள். அது பட்டவர்த்தனமான பொய் என்பது என்
கருத்து. அதை மூடுவதற்கு காரணமே இந்தக் கம்யூனிஸ்ட்
கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பதை நான் அந்தத்
தொகுதியைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் கூறிக் கொள்கிறேன்.
முதலாளிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்து அந்த மில்லை மூட
வைத்து, இப்பொழுது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்
னேற்றக் கழகம் ஈடுபட்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்
கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 8]

திரு. எம். ஆறுமுகம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சிவகாமி மில் மூடப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதே மில் மூடப்பட்டு, தொழிலாளர் துணை ஆணையாளரால் பல முறை பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன என்பதை உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. பாலுச்சாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தேனூர் சிவகாமி மில் முதலாளியிடம் * * * அவர்கள் அங்கே முதலாளியோடு சேர்ந்து கொண்டு வேலைக்குச் சென்றார்கள். ஆனால் அங்கே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஈடுபட்டது. அந்தத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையை அவர்கள் நிறைவேற்றாத காரணத்தால்தான் சிவகாமி மில் இவ்வளவு நாட்களாக மூடிக்கிடந்து என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (டாக்டர் கே. சமரசம்) * * * என்பது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. பாலுச்சாமி : மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மாற்றுக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஏழை விவசாயிகளுக்கோ, மற்றதரப்பட்டவர்களுக்கோ எந்தவித நன்மையும் பயக்காது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தத்துவத்தை வைத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் காண வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

தமிழ்நாட்டை இதுவரையில் அநேகம் பேர் ஆட்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி செய்யும் இந்த நேரத்தில்தான், புண்ணியவான் ஆனுகின்ற பொற்காலம் என்று ஏழை மக்கள் அனைவரும் போற்றிப் புகழ்கின்றார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1984 மார்ச் 8]

[திரு. ஏ. பாலுச்சாமி]

அண்ணா இந்தத் தமிழக மக்களுக்கு, உழைக்கும் மக்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தாரோ அத்தனையையும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்துகொண்டு வருகின்றார்கள், என்பதை மறுக்கவும் முடியாது, மறைத்திடவும் முடியாது என்ற கோணத்தில்தான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நல்ல சாதனைளை உள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை வகுத்துள்ளார்கள்.

ஏழை மக்களின் ஏந்தலாக, ஏழை எளியவர் வணங்கும் இதய தெய்வமாகத் தமிழ்நாட்டிற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் நல்ல திட்டங்களைக் கொடுக்கும் நாயகராக இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களைச் செய்து வருவதன் காரணத்தால் வெளி மாநிலத்தவர்கள் கூட போற்றிப் புகழ்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எத்தனை ஆண்டு காலம் ஆட்சி செய்தோம் என்ற கணக்கைப் பார்ப்பதைவிட, நாம் ஆட்சி செய்ததற்குள் ஏழை எளிய மக்களுக்கு எத்தனைவிதமான நன்மைகள் செய்தோம் என்ற கணக்கைப் போடுபவன்தான் நல்ல அரசியல் தலைவன் என்ற அண்ணாவின் சித்தாந்த மனோபக்குவம் கொண்டவர்தான் புரட்சித் தலைவர். தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அந்த அடிப்படையில் தான் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் அந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ள ஒருசிலரைத் தவிர மற்ற கட்சிகள் எல்லாம் இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று கூறினார்களா என்றால் இல்லை. அல்லது இத்திட்டம் ஓர் நல்ல திட்டம் என்று வாழ்முடிகளாக இருந்தார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. பிரதான எதிர்க்கட்சியின் தலைவராக இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்? இந்தத் திட்டம் என்ன திட்டம்? குழந்தைகளைப் பிச்சை எடுக்க வைக்கும் திட்டம் என்று நையாண்டி வார்த்தைகளால் விமர்சனம் செய்தார்கள். மேலும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்றும், இந்த நாட்டில் மக்கள் இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் ஆதரிக்கக் கூடாது என்றும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். பல்வினை அடித்துப் போட்டு குழந்தைகளின் சத்துணவிலே சதி செய்யவில்லையா என்பதை எல்லாம் இந்த மாமன்றம் நன்கு அறிந்திருக்கின்றது. சத்துணவு சாப்பிட்ட குழந்தைகளுக்கு வாந்தி, மயக்கம் என்று பொய் வதந்திகளைப் பரப்பவில்லையா? சத்துணவு சாப்பிட்ட பிள்ளைகள் செத்து மடிந்தார்கள் என்ற பொய்ப் பிரச்சாரத்தைச் செய்யவில்லையா என்பதை எல்லாம் இங்கே இந்த மாமன்றத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மெத்தப் பணி

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. ஏ. பாலுச்சாமி]

[1984 மார்ச் 8]

வோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி பல எதிர்க்கட்சியினர் எல்லாம் கூறிக்கொண்டே இருந்த நிலைமையில் திட்டத் தீட்ட ஜொலக்கும் வைரம் போன்று இன்று தமிழக மக்கள் அனைவரும் இதனை வரவேற்கிறார்கள். இன்று இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை உணருகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

பொதுவுடைமைச் சித்தாந்த வார்த்தைகளைப் பேசும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் இதுபோன்ற திட்டத்தை அவர்கள் ஆட்சி செய்யும் மேற்கு வங்காளத்தில் கொண்டுவர முடிந்ததா? அல்லது அவ்வாறு கொண்டுவரப்போகிறார்களா என்று நான் அவர்களிடத்திலே கேட்கிறேன். ஆகவே ஏதோ அவலை இடித்தவன் உரலைக் கழுவிச் சுரண்டுவதைப் போல் இன்று குறைகளை மட்டும் அள்ளி வீசாதீர்கள் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை நாட்டுமக்கள் அனைவரும் போற்றுகின்றார்கள். அதே நேரத்தில் மக்கள் அனைவரும் பல கோணங்களில் புரட்சித் தலைவரை பரந்த எண்ணத்தில் பலதரப்பட்ட தலைவர்களாகக் காண்கிறார்கள். அண்ணா கண்ட சமதர்மவாதியாகப் புரட்சித் தலைவரைக் காண்கிறார்கள். சாந்தி கண்ட கிராமராஜ்யக் கனவை நிறைவேற்றும் காந்தியவாதியாகப் புரட்சித் தலைவரைக் காண்கிறார்கள். சோசலிசத் தத்துவவாதியாகப் புரட்சித் தலைவரை மக்கள் மதிக்கிறார்கள். கம்யூனிஸச் சித்தாந்தத்தின் பொது உடமைப் பூங்காவாகப் புரட்சித் தலைவரின் புனிதத் தன்மையை பலதரப்பட்ட மக்கள் அனைவரும் போற்றிப் புகழ்கின்றார்கள். இயேசுவைப் போன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புனிதத் தன்மை படைத்த நல்ல தொண்டராக இருக்கிறார்கள் என்று இன்று மற்ற மாநிலங்கள் போற்றுகின்ற அளவில், உலகம் போற்றுகின்ற அளவில் ஒரு நல்ல தொண்டராக அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்காகப் பயிர் காப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வருவேன் என்று தேர்தல் காலத்திலே வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை இன்று நிறைவேற்றுகிறார் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள் இன்னும் ஒரே ஒரு நிமிஷம்தான்.

1984 மார்ச் 8]

(பிற்பகல் 1-20)

திரு. ஏ. பாலுச்சாமி : ஏழை விவசாயிகளின் உயிர், உடைமைகளுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால் ரூபாய் 10 ஆயிரம் வழங்கும் திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கொண்டு வந்துள்ளதை ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தரப்பட்ட விவசாயிகள் அனைவரும் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்காக நான்தான் என்று கூறி விவசாயிகள் சங்கத்தை வைத்து அரசியல் நோக்கத்திலே, அரசியல் மோகத்தினால் அரசியல் களத்திலே இருக்கின்ற பெரியவர் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை பாராட்டக்கூடாதா? இதுபோன்ற நல்ல மனப்பக்குவம் இல்லையே என்றுதான் வேதனைப்படுகின்றோம்.

மேலும் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஊர் ஊராக நடக்க ஆரம்பித்துள்ளார்கள். இவர்கள் போகின்ற ஊர்களில் எல்லாம் இவர்களது பிரச்சார வாசகங்கள் என்ன தெரியுமா? இடி அமின் ஆட்சி தமிழகத்தில் நடக்கின்றது. இந்த இடி அமின் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். ஆட்சி இன்னும் எத்தனை சாலத்திற்கு என்ற ஒரு வினாவை வேறு கிளப்பி விட்டிருக்கிறார். இதைக் கிளப்பியது யார்? இந்தத் தமிழகத்தை 7 ஆண்டுக் காலம் இடி அமின் போன்று ஆட்சி நடத்திய கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் காரணத்தைப் பற்றி கசாப்பு கடைக்காரன் பேசுவதைப் போல், கொலை பாதகம் செய்பவன் அன்பு நெறியை உபதேசம் செய்வதைப் போல், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இடி அமின் ஆட்சியை உதாரணம் காட்டிப் பேசலாமா என்று இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள நல்ல எண்ணம் கொண்ட உறுப்பினர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இடி அமின் யார் என்று இந்த மாமன்ற உறுப்பினர் அனைவருக்கும் தெரியும். தனக்கென்று தானாகச் சிலை வைத்தவர் தான் இடி அமின். அரசு கட்டிடங்களுக்குத் தனது பெயர்ப் பலகையைச் சூட்டிச் சொன்னவர்தான் இடி அமின். தானே ராசா, தானே மந்திரி என்று ஆட்சி நடத்தியவர்தான் இடி அமின். இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களை வேண்டிக் கேட்கின்றேன். கலைஞர் கருணாநிதி ஆட்சிக் காலத்தில் தனக்கென்று சிலை வைத்தவர் கலைஞர் கருணாநிதியவர்களாகும். அது போன்று அரசு அலுவலகக் கட்டிடங்களுக்குத் தனது பெயரை சூட்டி பெருமை அடைந்தவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

7. அறிக்கை அளித்தல்

விதி 106-ன் கீழ் வெள்ள நிவாரணம் பற்றிய அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 106-ன் கீழ் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவைக்கு ஒரு அறிக்கை அளிப்பார்கள்.